

வ.
கடவுள் துணை.

வித்தியாபாநு.

மதுரையில் பிரசுரமாகும்

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

தொகுதி கூ. } ஆனந்தஸ்ரீ ஆடிமீ } பகுதி ச.

வேடமும் ஒழுக்கமும்.

நம் தமிழ்நாட்டிலிருந்த மூன்றேனர்களின் சரித்திர உண்மை யறிவதற்குப் போதுமான விஷயங்கள் பலவற்றையும் உள்ளவாறு விளக்கும் நூல்கள் இல்லையெனவும், ஏதேனும் ஒன்றிரண்டு நூல் களைக்கொண்டு ஆராய்ப்புகளும் அவை பொய்யும் புசட்டும் மனி ந்துநிரம்பப் பெற்றனவெனவும் நம்முட்பற்றிக் குறைகூறுவதுடன், ஆங்கிலேயர் நம்மை ஆளத்தொடங்கிய காலமுதல் சரித்திரங்களை யெழுதுவோர், திறம்பாமல் நேர்வழி நின்றே எழுதிவருகின்றார்களெனவும், புலர் கூறுவர். ஆங்கிலேய அரசாட்சி தொடங்கிய கால முதலாயினும் இக்குறை நம் நாட்டைவிட் டகன்றதெனக் கருதி மகிழ்வார் பலருண்டு, இங்ஙனம் நாம் அற்பு மகிழ்ச்சியைப்பெற்று அதனை மேன்மேல் வளர்விகை அவாக்கொண்டு வரும் இக்காலத்தில் யாராவது ஒருவர் சரித்திரத்தை வெளியிடப்புகும் பத்திரிகைகளாயினும், புத்தகங்களாயினும் உண்மைக்கு விரோதமாகப் பொய்யும் புசட்டுக்கொண்டு வெளியிடுமாயின் அறிஞர்பார் தாம் கவலாதார்? ஒருவரைப்பற்றிய சரித்திரம் கூறும் நூல்களும் புத்தகங்களும் வெளியிடும் பொய்யும் புசட்டும் இப்போது நேரிலறிவாரை மயக்காமல் அவரால் அருவருத்தத் தள்ளப்படுமாயினும் சிலகாலத் துக்குப்பின்னர் அவைகளிற் கூறப்பட்ட பொய்யும் புசட்டுமே உண்மையாய்போது மெனப் பலர் மயக்கற்கு ஏதுவாகலானும், இக்கா

லத்தும் நேரில் உண்மை யுணராதாராய்த் தூரதேசவாசிகளாவா
ரை மயக்கிக் கேடுபுரியுமாகலானும் இத்தகைய கேடு தலையெடா
வண்ணம் அவ்வப்போதே உண்மையை விளக்கிப் பொய்யைக்கடி
ந்து வருதல் அறிஞர் கடமையேயாம். அன்றியும், நம் தமிழ் நா
டானது உண்மைத்துறவு பூண்டுள்ள மெய்ஞ்ஞானிகளைத் தெய்வ
மரீகப் போற்றி வழிபாடியுபற்றும் பெரும் புண்ணிய முடையது.
உண்மைத்துறவிகளாவார் யாவரென்பது எளிதில் அறிந்துகொள்
ளத்தக்கதன்று. பெரும்பாலும் உலகத்தார் யாரைத் துறவிகளெ
ன்றெண்ணுகின்றார்களெனில் காஷாயவுடை, விபூதிருத்திராஷ்டதா
ரணம், சிவ நாமோக்ஷாரணம், முதலியவற்றைக் கொண்டவர்களைக்
கண்டமாத்திரத்தே இவர்களைத் துறவிகளெனக் கருதி வணங்கி
அன்பு செலுத்துகின்றார்கள். ஒரு அரசு குமாரனைக்கண்ட பிர
ஜைகள் அவனை அரசனாகவே நினைத்து அன்பு செலுத்துவதுபோல்
காஷாய விபூதிருத்திராக்கதாரணங்களை யுடையவர்கள் காணுமிட
த்து அவரைச் சிவபெருமானாகவே பாவித்து அன்பு செலுத்த
வேண்டுமென்று நமது முன்னோர் நூல்களும் பொதுவாகக் கூறுகி
ன்றன.

அநாதியே ஆணவமலத்தால் மறைப்புண்டு பந்தவசத்தராய்,
எனதென்னும் புறப்பற்றும், யான் என்னும் அகப்பற்றும் உடைய
ராய் வாழும் மக்களின் மனத்தைச் செப்பஞ்செப்து பற்று விடுத்து
ப்பந்தத்தை உதறி ஆணவத்தை விலக்கி அருட்பெருஞ்சோதியை
த்தலைக்கூடப்பெற்று உய்யச்செய்யக் கருதியே நம்முதியோர் “சிவ
னடியாரைச் சிவனென நினைக” எனக்கட்டளையிட டருளுவாராயி
னர். உண்மையடியாரைக் கண்டு அன்புபரமாயுடையே அவர் நம்
மை உய்விக்க நினைந்து அறவழியைப் போதிப்பர். “ஒழுக்க முடை
யவர்க் கொல்லாவே தீய, வழக்கியும் வாயாற் சொல்ல” என்பவாக
ளின் அவர் கூறுவனபாவும் நன்மையாகவே வரும். அவர் கூறியா
ங்கே நடப்போமாயின் யாரும் அவரைப்போலவே சிவபெருமான்
ருவருக்குப் பாத்திரராவோம். பிறப்பிறப்பொழித்துப் பேரின்ப
வாழ்வடைவதற் குரியராவோம். ஆதலாற்றான் நம்பெரியார் அவ
ரை அவ்வாறு வழிபடுக, என விதித்து வைத்தனர்.

இஃதென்னமாக, பிறரை வஞ்சித்து மோசஞ்செய்து கெடுக்கும் மகாபாதகர்கள் எக்காலத்து முள்ளார். அப்பாதகருட்சிலர் சிவவேடத்தை யணிந்து, தாம் இப்பொழுதுதான் கயிலாயத்திலிருந்து தீழேயிறங்கி வந்தவரைப்போல வயிற்றுப்பிள்ளையும் நழுவும் படி வாயினிக்கப் பேசி உலகரை மயக்கிப் பெருந்திங்கு விளைப்பாராயினர். இனி இத்தகைய அபிபாதகர்களை என் செய்வது? இச்சண்டாளர்களால் உலகம் வஞ்சிக்கப்பட்டுக் கெடுகின்றது. இவர்புனைந்துள்ளவேடமோ காஷாயம், உருத்திராக்கம், விபூதியாதி சிவசின்னங்கள். இச்சிவசின்னங்களை யுகையாரை வணங்க வேண்டுமதும் அவர்க்கு உவப்பன் செய்தலும் நமது கடமை. இக்கடமையால் சாதுக்கட்குப் பெருந்திங்கு நேர்வதாகின்றது. இவற்றையறிவாலறிந்த நம்பெரியோர்கள் இக்கொடியவர்களால் தூதுக்கள்கேடுறமைகருதி அதற்குரிய விதியும் விதிக்கிறார்கள். அவ்விதியாவது:-

ஒருவன் சிவவேடங்களை யணிந்துகொண்டு வேடத்துக்குத்தக்கபடி ஒழுக்கமில்லாம விருப்பாஸாயின் அவனைத் தண்டிக்கவேண்டும் முறையில், மறுமையில் நாகதண்டனையை முழுமுதற் கடவுள் புரிவர். இம்மையில் சரீரதண்டனைையை அரசன் செய்யவேண்டும். அதாவது ஒழுக்க மற்ற வேடதாரிகளைச் கண்டால் அவரைத் தூண்டு பிணித்தும், ரையப்புடைத்தும், கைவிலங்கிடும், சிறைக்குட்புகுத்தும் இன்னோன்ன தண்டனைகளைச் செய்யலாம் என்பதே. இதனை:-

“வேட நெறியில்லார் வேடம்பூண் டென்புபன்”

“தத்தஞ் சமயத் தருநிலில் லாதாரை”

அத்தன் சிவன்சொன்ன ஆகம் துனெறி

எத்தண்ட முஞ்செயும் அம்மையில் இம்மைக்கே:

மெய்த்தண்டஞ் செய்வது வேந்தன் கடனே” (கிருமந்திரம்)

என்பனவற்றால் தெரியலாம். அன்றியும், ஒரு வஞ்சகன் அரசு குமாரனைப் போல வேடம் புனைந்து ஜனங்களை ஏமாற்றி வருவானாயின் அவனது வஞ்சனை வெளிப்படுங்கூறும் ஜனங்கள் அவனைக் கொண்டுவதும், அவன் கள்வன், நம்

அரசு குமாரசனைப் போல் வேடமிட்டு வந்துள்ளான், என்பதை யறிந்தவுடன் முதலில் சர்வ சனங்களும் அவனை எரியும், உதைத் தும், காயியுமிழ்ந்தும், பிண்டிக்குக்கட்டியும், மிகக் கொடுத்துப்ரு துத்தலும், அவ்வலங்கோலத்துடன் அரசனிடம் கொண்டுபோய் விடுப்புழி அரசன் மிகச்சினந்து கடுந்தண்டனை விதித்தலும் பிசுத்தி யட்சத்திற் காண்டுமன்றே. அவ்வாறே சிவகுமாரர்களாகக் கரு தப்படும் சிவனடியார்களைப்போல வேடம்புனைந்து உலகை வஞ்சிக் கும் மஹா புரவிகளைக்கண்டால் தக்கவாறு தண்டனைசெய்தல் நமது கடமைபென்பது எவர்க்குமொப்ப முடிந்திருக்கின்றன. இம்முறை களை நோக்குங்கால் எங்கொள்ளவேண்டும் தீதியாவது:—வேடக் காட்சி மட்டுமே நமக்குப் புலப்பட்டுழி வனங்கவேண்டுமென்ப தும், அவ்வேட வஞ்சவொழுக்கத்தினரென்பது புலப்பட்டுழி அவ னைக் கொலைவேடரினும் கொடும்பாதகரெனக் கருதி, மற்றும் பலர் இவர் வஞ்சனையால் இடர்ப்படாவாறு காக்கவேண்டி கையப்புடைத் துத் தண்டித்தல், வேண்டுமென்பதும் ஏற்ரும். இந்நியதியைச் சரித்திரமுகத்தானும் அறியலாம். எங்ஙனமெனில் ஏனாதிராயன றின் தாயப்பகைவனாகிய அகிருரன் சிவவேடத்தால் அந்நாயன றைக் கொலைசெய்ததும், மெய்ப்பொருளுபனுரை அவர் பகைவனா கிய முத்திராதன் சிவவேடத்தால் வஞ்சித்துக் கொலைசெய்ததும், இவ்விரண்டு கள்ளவேடத்தார்களும் சிவவேடக்கோலமுடையாரோன் றறிந்திருந்தும் நமது சேக்கிழார்பெருமான் அவ்விருவர் மாட்டு மிரங்கது “திருகு குறித்தழைத்த தியோன்” “கடையவன்றன் நெற்றியின்மேல் வெண்ணிற தாங்கண்டார்” “முன்னின்ற பாதச னுந் தன்கருத்தே முற்றுவித்தான்” எனவும், “மாதவ் வேடன் கொண்ட வன்கணுன்” “ஆளுநுக் கானஞ்சொ வெவ்வினைக் கொடி யோன் நன்னை விட்டனன்” எனவும் கூறிபருளுவாராயினர். சிவ வேடத்தினரையாயினும் வேடத்துக்கேற்ற ஒழுக்கமற்றவராதல் பற்றியே “தியோன்” “கடையவன்” “பாதகன்” —“வன்கணுன்” “வெவ்வினைக் கொடியோன்” என்பனவாகிய கொடுமொழிகளை நமது சுவாமிகள் கூறிபருளினர். எந்த அடியானாயும் அடிகள் சுவாமிகள் அவர் சென்றார் என உபசரித்தப் புலர் பாலாகக் கூறுத

லல்லது ஏனைக் கவிசுள் கூறியாங்கு ஒருமைப்பாடில் வைத்துக்கூறுதல், தானும் யாண்டும் மறந்துஞ்செய்யாத நமது சேக்கிழார் சுவாமி களை இவ்வனம் கழந்துகூறுவாராயின் ஏனையார் இக்கள்ளவேடர்களை வைதலும் அடித்தலும் உஷுதித்தலும் இன்னோரன்ன கொடுந் தண்டனைகளைச் செய்தலும் அறமே யாகுமன்றி மறமாகாமை நிச்சயம்.

இஃதறியும் கல்வியுணர்வற்ற பேதைகள் பலர் தம் அறியாமை பால் ஒருகால் ஒருவரை மகானாகக்கொண்டு வணங்கி விட்டால் பின்னர் அப்பாதகரது தீயவொழுக்கங்களை எத்தனை பெருக்கமாகக் காணினும் “மூர்க்கனு முதலையுங் கொண்டதுகிடா” என்றவாறே தமது மூடத்தனமான மூர்க்கத்தனத்தால் பின்னும் அவரை மகனெனவே கொண்டு பணிந்து மீளாநரகுக்கு ஆளாகி மாள்கின்றார். என்னே இவரது அறியாமை! என்னே இவரது பாவம்! இது மட்டோ “தாமுமொரு பயப்படார் பயப்படுவார் தம்மையும் தீம் போற் செய்வார்” என்றவாறே அவ்வஞ்சகப் பாதகரின் பொய்யொழுக்கத்தை வெளியிட்டு இக்கொடிய சண்டாளரை விலகியுய்யின், “என நீதி கூறி உய்க்க வரும் அறினாளிகளையும் நிர்திக்கத் தொடங்குகின்றார். அறிந்திருந்தும் நிர்திக்கும் இந்த அறிபாதகர் தம்மைத் தண்டித்தற்கே அறக்கடவுள் தயாராக இருக்கின்ற உண்மை இனியேனு முணர்ந்து உய்திதேவொராக.

உண்மை யடியார்கள் பெருமையும் பொய்வேடர் சிறுமையும் இவ்வனமாகும். ஆகவே யாராவது ஒருவரது சரித்திரத்தை யெழுதப்படுகுவோர் உண்மையினின்றும் விலகாமலும், உள்ள சரிதங்களை மாற்றாமலும், மறைக்காமலும், கூட்டாமலும், குறைக்காமலும் உள்ளதை யுள்ளவாறே யெழுதுவதுதான் முறையாகும். அச்சரித முடையார்க்கும் அதனை பெருமைபயக்கும். அதிலும் மகான் எனும் பட்டத்தைப் புனைந்துகொள்பவர்கள் சரிதத்தை எழுதுக கால் மிகவும் கவனித்து உலகத்தை ஏமாற்றும் எழுதவேண்டும். அல்லாக்கால் பாவமும் பழியுமே விளையும். இம்முறையறியாத சில பேதைகள் பொய்பே புனைந்தெழுதி உலகை மயக்கிக் கெடுக்கின்றனர். ஆயின் அறிவுடையார் யாரும் இப்பேதைகளின் பயனில் சொற்களால் மயங்காராயினும் உலகத்தில் அறிஞர் சிலரும் ஏனைப் பலருமாயிருத்தல்பற்றிப் பெரும்பாலார்க்கு உண்மையை விளக்கிக் காட்டல் பேரறச் செயலேயாம் என்பதை யாலசையறியார்? இஃதொன்றே “பொய்யுடை யொருவன் சொல்வன்மையினால், மெய்

போலும்மே மெய்போலும்மே” என்றுங்கு சிலர் சரமந்திய'யா
கூக் கூறுமிடத்து அறிஞ்ருங்குட இஃது உண்மைதான் போலுமெ
னக் கருத நேரிடும். ஆகவே பொய்ச்சரித மொன்று வெளிப்படுமா
யின் உடனே அதன் உண்மையை விளக்கல் எவ்வாற்றானும் உலகந்
குப் பெருநன்மை விளைக்குமென்பதொருதலேயாம். சரித்திர மாறு
பாடுகள் ஒழிந்து உண்மை நிலையில் வெளிப்படுங்காலத்தான் கேதம
முண்டாகும். இனிமேற் பொய்யெழுதுபவரும் அஞ்சுவர். இது
காதுக் கூறியவற்றால் ஒழுக்கத்துடன் கொள்ளப்பட்ட வேட்க
னக்கே மதிப்புண்டென்பதும், ஒழிக்கமில்வழி அவரது சிவவேடம்
நினைதரு மென்பதும், அத்தீயரைத் தண்டிப்பது முறையென்ப
தும், சரிதமெழுதுவோர் உண்மையையே யெழுதவேண்டு மென
பதும், அல்லுழியுளதாம் கேடது வென்பதும், பொய்ச்சரிதமெ
ழுத்தாற் கண்டித்தல் அவசிய மென்பதும் ஒருவாறு பெறப்பட்டன.

பத்திராதிபர்.

பழக்கவழக்கங்கள்*

“பழக்க வழக்கங்கள் மிகக் கொடியன.....அவற்றின்
குற்றங்களை (ஒர்சமயத்திலேனும்) உணர்ந்தவன் விவேகி பென
மதிக்கப் படுகிறான்” [புத்தர்]

பழக்கம் பழகும் பொழுதும் வழக்கம் வழங்கும் பொழுதும்
இடையிடின்றி முன்பின்னாய் நிகழுகின்றமையின் அவை பற்றி சுண்
டுச் சிந்தி ஆராய்தல் வேண்டும்.

அறிவுடைபார்க்கு அழகு ஆவது அறிவதும் அறிந்தவாறு
ஒழுகலும் ஆம்; அறிவுதில் செய்வனவும் தவிர்வனவும் அறிவாரது
ஆற்றலைப் பொறுத்துப் புலனாகின்றன.

இவைகள் இன்ன தன்மையுன * என்றறிந்தும் அறிந்தவாறு
செய்பா தொழிவர் பலர்; அவற்றிற்குச்சில போலி நியாயங்களையும்
காரணங்களையும் கற்பிப்பவரும் பலர்; அஃதொன்றோ! தாம் நன்கு
அறிந்தவையும் உண்மையோ? மயக்கமோ? என்று யியற்றிந்ருப்
பவரும் சிலர்.

• அழிந்தவற்றின் உண்மையைப் புலஞ்சுத்தற்குப் போதிய காரணங்கள் இயற்கையாகவே பலர்க்கு அமைபாதிருக்கலாம்; அங்ஙனம் அமைபாமை அவர்க்கு ஓர்இழுக்கை விளைவிக்காது; ஒன்றின் உண்மையை நன்கறிந்தும் புலனாகக் கண்டும் அவ்வழி ஒழுகாமைக்கு அவர்போலிபாகக் கற்பித்துக்கொள்ளும் நியாய காரணங்களே குற்றமும்போகும் ஆம்; “அழிவறிந்து ஆள்வினையின்மை பழி” என்கார். உட்கிடைபும அதுவே.

சிலர் அங்நகக் கனிபென ஒன்றை நன்கறிந்தும் அதன் உண்மை கண்டும் அதனைப் பின் பற்றாது, தாம் அவ்வழி ஒழுகாமைக்கு உலகியுலையே பேரிடை யூறுகக் காட்டி, “உலகத்தோ டொட்ட வொழுதல், பலகற்றுங் கல்லாறறியிலாதார்” என்ற தேவர் மொழியைத் தங்கருத்துக்கியையவிரித்துத் திரித்துரையாடி இழுக்கிநிற்பர்.

அன்னோர்க்கு அறிவுறுத்துமுறை-“தம்மனச் சான்று அம்முறையில் பாதுரைக்கின்ற தென்பதை உன்னோக்கில் உணர்ந்துபார்ப்பீராக! காட்டிற் கன்று அவை, நாவிரகே” * என்று அடுத்தடுத்து

அச்சான்று எடுத்துக் காட்டித் தெருட்ட வில்லையா?—“இயலாண்மை உண்மைபாக இழுக்காவுகின்ற, இயலாவதை இயற்றாதிருப்பதும் இழுக்காம், இயலாவதை மாற்றி வைத்தலும் இழுக்காம்” என்று பன்முறை, தம்மை அலிது, இடித்துரைக்கவில்லையா? என்று வினவி அறிவு கொடுத்துத் தெளிவுகூட்டலேயாம்.

(இம்முறையை மக்களிற் பலர் தத்தமது அதுபவ வாயிலாகக் கண்டிருத்தலும் தெற்றமே.

என்னினும் பல அபிப்பிராய பேதங்கள் எதிர்பார்த்தலும் கூடும்; ஆனால் உண்மை யொன்றே பற்றுக்கோடாக் கொண்டாரின் துண்ணிய மொழியே மீருந்து நிற்கு மென்றல் ஒருதலை.

அழிந்தவற்றிற்கிணங்க ஒழுருதற்கும் பேரிடையூறுய்நிற்பன, அவரவரது, மாறுபட்ட பழக்க வழக்கங்களே.

அழிந்த வாறு ஒழுருக விரும்பினும் முயற்சிக்கினும், அந்தோ! அவரவரின், மாறுபட்ட பழக்க வழக்கங்களின் மிகுதியால் அவரவர் எண்ணங்கள், சரிவர நிறைவேறுதொழிகின்றன.

* இப்பெயர் பூண்ட பொருளுரை யொன்று ஆராய்ச்சிமுதல் தான் வினாவில் வெளிவரும்.

உதாரணமாக தம்மைப்பற்றித் தோ அறிபாதோ இளமையில் பொடிப் போடல், புகையிலை யடக்கல் முதலியவற்றைச் சிலர் பழக அப்பழக்கங்கள் நாளடைவில் முதிர்ந்து வழக்கமாகி விடுகின்றன. பின்னர் அவர் அவற்றின் தீமைகண்டு அறவொழிக்க விரும்பி எத்துணையோ முபற்சி புரியினும் உண்மையில் அவைகள் அவர்களை நழுவ அருமை யாகின்றன— ஒரோவழி, அவரது வைசங்கிய மிகுதி பற்றி அவை நழுவி கிற்பினும்—நோய்முதலியன அவற்றின் அடிப் படையாகத் தொடர்தலும் கண்டே.

ஆகவே அவற்றை இரகசியத்திலேனும் கையாடுதல் இன்றியமையாத தாயிருக்கின்றது.

அந்தோ! மாயப் பழக்க வழக்கங்களே! எத்துனை கொடுமை இழைக்கின்றீர்கள்? அறிவினூற் திருவினும் சிறந்தோர் சிலரும் பேராற்ற லுடையோர் பலருமாக எத்துணையர் தம் வாய்ப்பட்டுத் திகைத் தழுவ்கின்றனர்?—ஓதும் பெருமையை யறிந்துதான் பலர் தும்மைபண்டாது போயினர் போலும்?—பழக்கம் கொடியதுபார்பாசையுங் கோழிசிறிக்கும்” என்பதும் ஓர் முது மொழியே: நிற்க.

இப்பழக்க வழக்கங்களுக்குத் தோற்றுவா யாத? இடம் பொருள் ஏவல்கள் என்ப.

பழக்க வழக்கங்கள் வெள்ளுடையிற் படியும் மாசுபோன்று. தம்முணர்வின்றியும், அகத்தில் அனுவனுவாகப் பற்றி ளளாவட், டத்தில் படர்ந்து நலிவுறுத்துவனவாகும் அவற்றினுக்குத் தூண்டு கோலாய் நின்று உதவுவன, ஆர்ப்பத்தில் வந்திணைந்த இடம் பொருள் ஏவல்களே. என்ற வாக்கும் தக்க சான்றாகும்.

இடம் பொருள் ஏவல்களோ, முற்றுந் துறந்த முனிவரையும் பற்றி வருவ யெனின் ஏனைபரைப் பற்றி நலிந்தல் கியப்பன்று. தாயுமானுநம் ஓரமயம் “இடம் பொருளை வலைக்குறித்து மடம் புதுநா யெனவே, எங்கே நீ யகப்பட்டா யிங்கே நீ வாடா” என்றருளிப் போயினர். நிற்க.

தொடக்கத்தில் ஒன்றைப் பழக, அப்பழக்கமே முடிவில் வழக்கமாக மாறிவிட்டதென்பது எம்மனிகளும் அவரது அநுபவவாசிலாகவும் அறிந்து கொண்டதாகும்— முதலில் ஒன்றைப் பழகக்ஞ் செய்பாதார் எதனைப்பற்றி அங்மனம் வழங்குவார்?...ஒரோவழி

விபரத்தின் மதலை பாதிபர்க்கு ஒல்லுமெனின் அதுபற்றி விசே
யும் பயன், உலகவியலில்; பொருந்தி நிற்குமா?— பொருந்தாமை
ஒருதலையே. நிற்க.

இத்தகைய பற்றைக் களைய ஒர்வழி யுண்டாங்கொல்? ஆக்கு
வாய் உண்டெனிற்போக்குவாயும் உண்டு என்றல் தொன்னூல்த்
தனிபாதலின், இதற்கும் ஒர் வழியிருத்தல் வேண்டும்.

“இரும்பினை யறுக்க மற்றோர் இரும்பினை வேண்டல்” என்று
((அபிலாசை போழ்வராயில்)) (பழமொழி 337) இதனை இதனால்
ஒதிப்பார் அறிஞர்.

உறையுள் இவ்வாள் சின்னாள் கையாடப் பெறுகிறுப்பின்
அதன்முன் னொளியையும், கர்மையையும் இழத்தல் மட்டோ—புதி
யன இழைத்தற்கும் இயலாவண்ணம், அதனையறிபாது பட்டந்து
வரும் அருவால் முன்னைய உருக்குலைந்தும் கெட்டழிதல் அனுபவத்
திலும் கண்டறிவதே. இஃதொருவகை.

நாளும், காலையில் இரண்டுமீட மனுவருந்தும் வழக்கமுடை
யோன், ஒருவன் ஒருகால் ஒர் அறிஞரால் தெருட்டப் பேற்று,
அக்குடியின் தீமையைப் புலனாக்கிண்டுணர்ந்து, அதனைக் கைவிட
விரும்பினான்; அதற்காக தான் மதுபருகு கல்லையில் நாள் தவிராது
குன்றி பளவாய் ஒவ்வோர் கல்லிட்டுப்பருகுவர நாளடைவே அவனை
யறியாது அப்பருகல்லை அவனிட்ட சிறிய மணிக்கற்களால் நிறம்
பப்பெற்றது. முடிவில் கள்ளுண்ணும் வழக்கம், அவன் மெய்நனி
வின்றி அவனைவிட்டு விலகியது; இது மற்றோர் வகை.

முன்னைய உபாயம் வாலிபர்க்குரியது; பின்னையது முதியவர்
க்கு உரியது.

அறிஞரும் இவ்வாண்டு உபமானங்களைக் கொண்டு, உபமையங்
கண்டு, தத்தமக்கிளையந்தவாறு தத்தமது பழக்க வழக்கங்களை அறிந்
தனைத்து நல்வழிப்படுவாராம்; ஆம் என்பதென்கிறேன். உண்மையும் அது
வே. (தொடர்ச்சியுண்டு).

தச்சநல்லூர் }
18. 7. 14 }

தச்சவார்க்கினியன்

காக்கை ஓர் பறவை,

(கூச-ம். பக்கத் தொடர்ச்சி.)

காக்கை தமக்கிளையாயின் கண்டவழி மறையாது இனத்தை அழைத்து அதனோடுங்கூட உண்ணா நிற்கும். இதற்குச் செய்யுள்.

“காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும்.” (திருக்குறள், ௫௨௭.) எனவும், “காக முறவு கலந்துண்ணக் கண்டிர்.” (தாயு, காடுங், ௩.) எனவும் வரும்.

காக்கைகள் அனிகாஸியிற் கண்விழித்து எழும்; மறைவிடங்களில் ஆணும் பெண்ணும் புணர்ச்சி விரும்பிக் கலந்திருக்கும்; அந்தி நேரங்களிற் றலிமுழுதித் தம் கூண்டில் அடையும்; தமக்கிளையாயின் கண்டவழித் தம் இனத்தை அழைத்து அதனுடன் கூடியுண்ணும். கல்லெறி, வில்லுண்டையடி, துப்பாக்கிக்குடு முதலியவற்றிற் குத் தம் உயிரைத் தப்பிக்கொள்ளும். இன்வகட்குச் செய்யுள்:—

“காலை பெழுதல் காகிற் கலந்திடுதல்
மாலை முழுது மனைபுகுதல்—சாலவுவர்
துற்றரோ டெண்ட் லுயிர்வாதத் திவ்வைவந்துங்
குற்றமில் காக குணம்.” எனவரும்.

இதில் “உற்றரோ டெண்டல்.” என்றது, முன் கூறிய கூடியுண்டது க்கும் ஏற்கும்.

காக்கையின் மனம்பார்ப்பார் தங்களின்கடினமனத்தைப்போன்றது; அதாவது, கொஞ்சமும் இரக்கம் இல்லாதன்பதிதன் கருத்து. இதற்குச் செய்யுள்:

“கன்மனப் பார்ப்பார் தங்களைப் படைத்துக்
காகத்தை யென்செயப் படைத்தாய்.” (விவேகசிகி, ௮௨) எனவரும்.

மனிதர்கள் பிரயாணஞ்செய்யுங் காலத்தில், காக்கை வலமாயின் அது சுபசகுனம்; அதனுற் சூழித்துச்சென்ற காரியம் எனக் கூடும். இதற்குச் செய்யுள்:

“நரிமயில் பசுங்ளினை கோழிகொக் கொடுகாக்கை
காவிரிச் சிவியோந்திதான்,.....அனைத்துவல மாயிழன்
வழிப்பயன மாகைநன்றே.” (அறப், சுரு.) எனவரும்.

மனிதர்கள் பிரபஞ்சம் செய்யுங் காலத்தில் காக்கை இடமாயின் அது அவசரமும்; அதனாற் குறித்துச் சென்ற காரியம் கைகூடாது. இதற்குச் செய்யுள்:

“பைந்தமிழ்” என்ற செய்யுளில், “அந்தோ,
அடியிடுமு னையர்க் கடுத்தவா கெட்டேன்
கோடியிடமாய்ப் போந்த குறை.” கொடி—காக்கை.
(மதுரைக்கலம்பகம், ௫௪.) எனவும்

“ஏகம்மன வையின்” என்ற செய்யுளில், “இடமும், காக்கம்
முதலிய முந்திய துடைசெய்வன கீண்டரன்.” (கம்பராடா, பாசு
ராமா, ௫.) எனவும், “புட்பகை.” புள்ளின் தீயநிமித்தம்; அது
காக்கம் இடமாதல். வே. சாமிகாதையர் அவர்கள் குறிப்புரை
(புறநானூறு, சுஅ; 11) எனவும் வரும்.

காக்கை பகற்போதில் கூகை யென்னும் பறவையை வெல்லும்.
கயவாய் அல்லது கரிக்குருவியின் தலையைக் கொத்தி மிகத் துன்பம்
செய்யும்.

கூகையைவெல்லும் என்றது, காக்கைக்கு அமைந்த ‘உலாகாரி’
என்ற பெயரானே விளங்கும்.

அன்றியும் இதற்குச் செய்யுள்:

“பகல் வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை.” (திருக்குறள், சுஅக)
எனவும், “காக்கம் பகற்காலம் வென்றிடுங் கூகையை.” (குமரேசர்ச
சுரு.) எனவும்,

“கயிலை யண்ணல் கதையை நிகழ்த்துழித்
துயில் புரிந்திடுந் தொல்வினைப் பாதகர்
வெயில் கார்திடு வெங்கொடிக் ‘கஞ்சியே
யபின்முட் காட்டுறை கூகைய தாகுவார்.”

(பிரமோத்தமகா, வஞ்சகைமுத்தி, ௨௫.) எனவும் வரும்.

கரிக்குருவியைத் துன்பஞ் செய்யுமென்றதற்குச் செய்யுள்: °

“ஆற்றல்சால்” என்னும் செய்யுளில்,

“தேற்றமில் கயவா யாகிச் செனித்தலாற் காக மாநி, கூற்றென ஆற்றஞ் செய்பக் குரு திசோர் தலைய தாகி.” (திருவிளையா, கரிக்குரு, ௩௩) எனவரும்.

தாக்கை கல்எறிக்குப் பயந்துதும்; கடலிற்செல்லும்; கப்பலிற் கட்டிய பாய்மரக்காற்றில் அகப்பட்டால் திரும்பி வரா; இராக் காலத்தில் கூகையைக் கண்டஞ்சிப் பின்னிடும்; முன் கரிக்குருவிக் குத் துன்பம்செய்த காக்கைகள் ஒரு காரணத்தால், பின் அவை களுக்குப் பின்னிடைந்து அபசயப்படும்.

கல்லெறிக்கு ஒடும் என்றதற்குச் செய்யுள்:

“காகமா ன்னைவகோடி கூடிநின் றாலுமெ”

கல்லின்மு னெதிரிற்செய்தே.” (தாயு, எஃது, ௬) எனவும்,

பாய்மரக்காற்றில் அகப்பட்டால் திரும்பா என்றதற்குச் செய்யுள்:

“ஆடர்வின் வரயி ல்கப்பட்ட தவளையும்

ஆனைவா யிற்கரும்பும்,

அரிதான கப்பலிற் பாய்மரத் காற்றினில்

அகப்பட்டு மெலிகாக்கையும.” (குமரே, ௩௬) எனவும்,

இரவில் கூகைக்கு அஞ்சும் என்றதற்குச் செய்யுள்:

“மற்காக்கும்” என்ற செய்யுளில்,

“அற்காக்கை கூகையைக்கண் டஞ்சினவா மெனவதன்றார்.” (கம்பரா, காரமு, ௨௩) எனவும்,

கரிக்குருவிக்கு அபசயப்படும் என்றதற்குச் செய்யுள்:

“என்ன” என்றசெய்யுளில், “அன்ன புட்கெலாம் வலியை யாகென்.” “வலியை யென்பதென்மொழி னுக்கெலாம், பொலிய வேண்டுமெப் போதும்.” (திருவி, கரிக்கு, ௧௮, ௧௯) எனவும் வரும.

• கீதையின் அபசயத்தைக் குறித்த விருத்தாங்கம் ஒன்றை இங்ஙனம் வரைகின்றன. அதாவது:—

பாசதம் போர்முடிவில் அசுவத்தாமன் சேனைத்தலைமையென்று இராக்காலத்தில் பாடி வீட்டில் நித்திரைசெய்யும் திட்டத்துப்பின், இளம் பஞ்சபாண்டவர் முதலான ஏனையோரையும் கொல்லுவான். கருதி, கிருபன், கிருதவன்மன் ஆகிய இவ்விருவருடன் குதிரை கட்டிய தேரின்மேல் ஏறிக் காட்டின் மார்க்கமாய்ச் சென்றான். அப்போது இராக்கால மானதுபற்றி அங்கிருந்த ஒருபெரிய ஆல விருகத்தின்மீது இறங்கி, கிருபன், கிருதவன்மன் இருவரும் நித்திரைசெய்ய, அசுவத்தாமா கொஞ்சங்கூடத் தூக்கம் பிடியாதவனாகி அம்மாதடியில் மிகத்துக்கத்தோடு கண்விழித்துக் கொண்டிருந்தான். அங்ஙனமாக அந்த வடதருவின்மேல் பலகாகங்கள் ஒன்று கச்சேர்ந்து நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தன. இருக்கவே, அந்தச் சமயம் பார்த்துக் கருமையும் செம்மையும் கலந்த நிறத்தினையுடைய பெரியதோர் கூகையானது அக்காகங்கள் அஞ்சமாறு முகலில் ஒரு சிறிய தொனியைக் காட்டித் தன் தேக்கத்தை மறைத்து வசிக்கிருந்தது. இவ்விஷயத்தைப் பார்த்த அசுவத்தாமன் பின்னர் நிகழும் விஷயங்களையும் பார்ப்பேனம் என்ற எண்ணத்துடன் இருந்தான். இருக்கவே அந்த வலியகூகை, அக்கரிய காக்கைக் கூட்டங்கள் மிக அஞ்சும்படி ஒரு பெரிய சத்தம்போர்த்து அலுவகளைக் கலைத்து, தலைவேறு, சிறைவேறு, முக்குவேறு, காக்குவேறு, உடல்வேறு, குடல்வேறு, வால்வேறு, கால்வேறு ஆகும்படி சின்னபின்னம்செய்து உயிருண்டது. இது “முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்.” “முன்வென்றவர் பின்தோற்பார்.” என்ற முது சொற்களை விளக்கியும், “அற்பர்கள் பலர்கடினாலும் ஒரு ஆனந்தகுதியுடைய வீரன்முன் நிற்கமாட்டார்” என்பதையும் விளக்கிற்று. இச்செயலை நோக்கியிருந்த அசுவத்தாமன், நாம் பாசறை பிறறுஞ்சம் மக்களைக் கொல்லுதற்கு இது ஒரு நற்குறி எனக்கருதி, அந்தக்கூகையை ஒரு நல்லாழிரியனாகக் கொண்டு பாசறையுத்தம் ஆரம்பித்தான். இவ்வாறாய் அடியிற் காட்டிய பாட்டுகளால் நன்கு விளங்கும்.

“இரவினி லுறங்கா திவ்வா நிருந்துழி யிவுளித் தாமன்
பாவுபல் காகந் துஞ்சும் பணைமலி கோளி யின்மேல்
உயிருங் கரிய செய்ய வருவுட னெலிக்கும் வெய்ய
ஞாலினக் காட்டிச் செல்லுங் ஞாலினக் குறித்துக் கண்டான். (உச)

இவ்வுளித்தாமன்—அசுவத்தாமன், கோளி—ஆலமரம். ஞால்—
கோட்டான்.

“பெரியவக் கூகை பின்னர்ப் பிறங்கொலி யொன்று செய்து
கீரிசிழற் கொம்ப னுடு மேனியை மறைத்து வைத்த
திரியவுங் கொடிக ளெல்லார் திடுக்கிட வெழுந்து பற்றிக்
கரியவக் காக்கைக் கூட்டங் கலைத்துயி ருண்ட தன்றே.” (உரு)

கொடிகள்—காக்கைகள்.

“கலைத்துயி ருண்டு காக்கைக் கால்களுந் தலையு முக்கும்
அலைத்திடுஞ் சிறையும் வாது மடங்கலும் வேறு வேறு
உலைத்துடல் பறித்து வீசி யொருசிறி திய்யில் லாமல்
இலைத்தடங் கோளி யெங்கு மிறைத்தினி திருந்த தம்மா.” (உ)

“முற்பக லிழைத்த தீமை முற்றிடுங் கொடியர் தம்பால்
பிற்பக லொருகால் வென்றோர் பின்னொரு காலந் தோற்பார்
அற்பர்கள் பலரு மாற்றா ராண்டகை யொருவற் சென்னும்
சொற்பொரு டெளிய யாருந் தொலைந்தன காக்கைக்கூட்டம்.”

“ஆகும்ச் செய்கை கண்ட வப்பொழு தசுவத் தாமன்
கூகையைக் குரவ னாகக் கொண்டிது குயிற்று மாற்றல்
ஏகியா மொருவ னாக விரவினில் விரவ லார்க்கு
மாகநா டளித்து மென்னு மனத்திடை வலித்தான் மன்னே”

(சேதுபுராணம், அசுவத்தாமச்சுருக்கம்.)

காக்கைகளின் சயாப்சயத்தை, “பகலெல்லாங் காகங் கூகை
பதைத்திட வதைக்குங் கூகை, இகலிரா முழுதுங் காகமெழும்பிடா
தடிக்கும்.” என்ற பஞ்சதந்திரம், சந்திவிக்கிரக தந்திரத்து, ஏழா
வது செய்யுளால் உணரப்படும்.

“இன்னும் (வரும்.)

I. M. முருகய்ய வாத்தியார்,

தலைமை, B. E. ஸ்கூல், செங்கிப்பட்டி, தஞ்சாவூர் தாலுக்கா.

கமலினி.

(கரூ-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அங்கம் IV காம்ப-1

இடம்: செல்வேலி மன்னன் அன்மையி னேரறை.

காலம்: மாத்திரி. *

கமலினி:—(தனியே அழுதுகொண்டு படுத்திருக்கிறாள்) எ செத்திலாதி
பா! இப்பாலியின் மனக்கவலை நீக்குவதற்கு இன்னும் காலம் வரவில்லையா? எப்
பொழுதும் துன்பமே யனுபவிக்க வேண்டியதுதான் என்னுடைய விதிபோலி
ருக்கிறதே, நீ என்னன் செய்வேன்? அவர்களின்விதமாகவே யிருந்துவிட்டால்
என்கதி எப்படியாகும்? அவர்கள் மனமென்ன கல்லா? என் எவ்வளவு அன்பு
னும் பணிவுடனும் கடந்து வந்த போதிலும் அவர்கள் மனம் சந்தோஷ மடைய
வில்லையே! இவ்விதமவர்களிருப்பார்களென்று நான் கனவிலும் நினைக்கவில்லை.
இதற்குமுன் கமலினி யென்றாலும்கூட விலேவீர்களே! அப்படியிருந்தவர்களிப்
பொழுதிவளவளவு வெறுப்புடனிருப்பது என்னுடைய துன்பாகியிருக்கிறதுல்ல
வா? ஆனால் இவற்றிற் செல்லாமிப்பாலியே காரணம். மூன்னவர்கள் என்பேரில்
வைத்திருந்த நேசத்தைக் கொண்டு திருப்பியடையாமல் பேராணைப் பட்டு இருந்
தநேசத்தையுமிழந்தேன். மூன்னிருந்தபடி யிருந்திருப்பேனாகில் அவர்களென்னு
டன் பேசிக்கொண்டாவது இருப்பார்கள். அதிலாவது திருப்பியடையலாம். இப்
பொழுது அதுவு மில்லாமற்போயிற்று. விவாகமாய்ச் சமரம் மூன்று மாதங்களு
கியும் என் காதன் இதுவரை என்னுடன் ஒருவார்த்தை கூடப்பேசவில்லை
ஆனால் பில்லாவிட்டால் என்னை ஏதாவது குறைவாக நடத்துகிறார்களா? துன்
புறுத்துகிறார்களா? அதுவுமில்லை. ஆனால் அவர்கள் பேசாமலிருப்பது என்னைத்
துன்புறுத்துவதைவிட பதின் மடங்கு அதிகவருத்தத்தை யுண்டிடுகிறது.
சகரவத்தி முதலிய எவ்வோரு மில்விதங்கேரிமென்று சொன்னார்கள்! அவர்
கள் வார்த்தையைக் கவனியாமல் என்னு ளன்பைச் சம்பாதித்துக்கொண்ட முடி
யுமென்று இறுமாப்புடனிருந்தேனே! இப்பொழுது நானென்ன செய்து மென்
னா லவர்களுடைய அன்பையடைய முடியவில்லையே! நானென்ன செய்யுப்டோ
கின்றேன். தெய்வமேதான் என்மனக்கவலையை நீக்கவேண்டும். என் தான் இப்
படித் துன்பப்படுகிறேன். அவர்களாவது சவரம்பற்றிருக்கிறார்களா? அதுவு
மில்லை. இப்பாலியின் பேராசையால் அவர்களுடைய வாழ் நாட்களும் வீணாகி
வாகவே போகின்றன. அதை நினைக்கும் பொழுது என்மன மின்னுமதிகத்
துபாமடைகின்றது. இப்படி நானுத்தன்பப்பட்டிக் கொண்டு அவர்களைத் துன்
ப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதை விட ஓர்ளிதப்பது மிக்க கலம். என் கவலைவு
மொழியும். அவர்களுத்தன்மனத்தினைச் சந்திப்பெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொண்டு
சுகமாகவிருப்பார்கள். ஆகையால் சீக்கிரத்தில் என் மனக்கவலை நீக்காவிட்டால்

நாளிறப்பது திண்ணம். (கொஞ்சகேசமம் மௌனம்) எனக்கொருவழியும் தோன்
றவில்லையே! நானென்ன செய்யப் போகிறேன்? நீ கருணை புரிந்து முன்போ
லென்னைக் காப்பாற்றினால்லது எனக்கு வேறுவழி யொன்றுத் தெரியவில்லை.

“கொள்ளித தலையி லெதும்பது போலக் குலைபு மென்றன்
னுன்னத் துயரை யொழித்தரு ளாய் ஒரு கோடி முத்தர்
தெள்ளிக் கொழிக்கும் கடற்செந்திங் மேலிய சேவகனே
வள்ளிக்கு வாய்த்தவ னேமயி லேறிய மாணிக்கமே.”

(என்று வாடிவிட்டுப் படுத்துக் கொள்கிறான்.)

காணம் 2.

இடம்: கெல்வேலி அரண்மனைத்தோட்டம்.

காலம்: மாலை.

வீரகேசரி:—(தனியே வருகிறார்) இவ்வளவு மனத்தவலையுடன் இவ்விரா
ஜ்ஜியத்தை யாளுவதிலும் சண்டையிற் போயிறப்பதே உத்தமம் இம் முன்று
மாதங்களாக நான்படுகிற மனத்துயரத்திற் களவொயிலே. இவ்விதத்துயரமேற்
படு மென்று முன்னமே தெரிந்திருந்தும் அதை விலக்க முடியாமற் போனது
என்னுடைய ஊழ்வினையினால்லவா? கமலினிபிடத்தில் விவாகத்திற்கு முன்
னிருந்த பிரியமும் போய், அலுளிடத்திலொரு விதமான வெறுப்புமேற் பட்டி
விட்டது. நான் ஒரு ராஜவம்சத்திற் பிறந்த அரசனாயிருந்தும் எனக்கு இக்கதி
யேற்பட்டதே! மனதிற்குத் திருப்தி யென்பதில்லாமல் எப்பொழுதும் வருத்தப்
பட்டுக் கொண்டிருக்கிற திருப்பதைவிட தேசாந்திரியாய் எங்கேயாவது போய்
என்றுயரத்தை மாற்றிக்கொள்ளலாமென் றெண்ணிக்கொண்டிருந்தேன்.
ஆனால் ராஜ்யத்தை விட்டு விட்டு அப்படிப் போவது ராஜதருமத்திற்கு விரோத
மாகுமே யென்ற எண்ணம் மனைதச் சஞ்சலப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது- இப்
பொழுது நமதுசகாவர்த்திக்கும் சோழராஜனுக்கு மேற்பட்டிருக்கிற சண்டை.
யானது கல்ல சமயத்திலேற் ற்டது. எல்லாச் சிற்றரசர்களுஞ் சண்டைக் காயத்
தமாயுடனே புறப்பட்டுவாவேண்டுமென்றும் என்னையே சேனைகளுக்குத் தலை
வனாகியமித்திருப்பதாகவும் சகாவர்த்தியிடமிருந்து இன்று உத்தரவு வந்திருக்கி
றது, சண்டைக்குப்போனால் உயிருடன் திரும்பிவருவது அவ்வளவு நிச்சயமான
காரியமல்ல. நானும் திரும்பிவரவேண்டு மென்றெண்ணவுமில்லை. இங்கிருந்து
கஷ்டப்பட்டுக்கொண் டிருப்பதைவிட சண்டையிற் போயிறத்தாலும் வீரத்தியா
வது கிடைக்கும். ஆனால்படி நாளிறத்துவிட்டால் எந்தாய் மிகுந்த துயர
மடைவார்கள். அதற்கென்ன செய்வது? அவர்களே என்னை இக்கதிக்கானாக்கி
னார்கள். அதனாலுண்டாகும் பயனை அனுபவிக்க வேண்டுவது மவர்கள்தாடின?

சேனைத்தலைவனாகவிருப்பதால் சண்டை அகாரமாய் நடக்கிற இடங்களுக்கெல்லாம் போகும்படி நேரிடும். அப்படி நேரிடாவிட்டாலும் எனின் ஆபத்துண்டாகக்கூடிய இடங்களுக்கெல்லாம் நேரிடப்போகிறேன். அப்படியாவதென்னுயிர் போய்விட்டால் நலந்தான். என் தாயிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு சேக்கிழம் போகவேண்டும். (போகிறார்)

களம் 3.

இடம்: செடி அரண்மனையிலொரு அறை.

காலம்: மாத்திரி

(மங்கையர்க்கரசியும் கமலினியு முட்கார்த்திருக்கிருர்கள். வீரகேசரி வருகிறார். கமலினி எழுந்து ஒருபக்கமாய் நிற்கிறாள்.)

வீரகேசரி:—ஆம்மா! சக்ரவர்த்தியிடமிருந்து என்னை வருப்படி உத்தரவு வந்திருக்கிறது.

மங்கையர்க்கரசி:—என்ன காரியத்திற்காக?

வீரகேசரி:—மேலு சக்ரவர்த்திக்கும் சோழராஜனுக்கும் கொஞ்சகாலமாய் விரோதமாயிருந்து கொண்டிருந்த தல்வனா? இப்பொழுது சோழராஜன் மமது சக்ரவர்த்தியின் பேரில் படையெடுத்து மதுரைக்குச் சமீபத்திலவந்து விட்டான். ஆகையால் எல்லாச் சிற்றாசர்களையும் யுத்தத்திற்கு வரவேண்டுமென்று உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மேலுமென்னை இந்த யுத்தத்திற்குச் சேனைத் தலைவனாக நியமித்திருப்பதாகவு முத்தரவு வந்திருக்கிறது.

மங்கையர்க்கரசி:—உன்னுடைய தகப்பனுடைய மகனல்லவா நீ? உன்னை யுல்லாமல் வேறுயாரை சேனைத் தலைவனாக நியமிக்கக்கூடும்! யுத்தத்திற்குப்போய் சோழனைவென்று உன்னுடைய பெயரையும் நிலைநிறுத்தி கேமமாய்வந்து சேரும்படி கடவுளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வீரகேசரி:—எதற்காக கேமமாக வந்து சேரவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றீர்கள்? என் இம்மூன்று மாதங்களா யனுபவிக்கிற துன்பம் போதாதா? இன்பமனுபவிக்க வேண்டுமென்று திரும்பிவரச் சொல்லுகிறீர்களா?

மங்கையர்க்கரசி:—சுணப்புடிச் சொல்லுகிறாய்? உனக்கென்ன அப்படித் துன்பம் நேரிட்டுவிட்டது?

வீரகேசரி:—என்ன துன்பமென்று, என்னைக் கேட்கவேண்டுமோ? உங்களுக்குத் தெரியாதோ? என் யுத்தத்திற்குப்போய்த்திரும்பிவராமலிருக்கவேண்டுமென்றல்லவோ பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் (கமலினி அழுது கொண்டுவந்தாள் விட்டுப் போகிறாள்)

மங்கையர்க்கரசி:—அப்பனே! அப்படியொன்றுக்குச் சொல்லாதே. உனக்கே தவறு ஆபத்து நேரிட்டால் என்னுடைய கதி எப்படியாகும்? கமலினி தான் என்ன செய்வாள்?

வீரகேசரி:—கீழ்க்களிருவருந்தானே என்னை இத்துன்பத்திற்குள்ளாகினீர்கள். இங்கிருந்து இவ்வளவு மனத்துயரத்தை யனுபவிப்பதைவிட சண்டைக்குப் போய் திரும்பிவாராமலிருக்கும்படியான வழிடைத்தேடிச் கொள்வது உத்தமம் என்ற தீர்மானத்துடன் தான் போகிறேன்.

மங்கையர்க்கரசி:—(அழுது கொண்டு) னானுண்ணைப் பெற்று இவ்வளவு காலம் வளர்த்துவந்ததற்கு இதுதான் நீ செய்துக்கொண்டாயா? இதுதான் நீயுன் னாய்க்குச் செய்யுங்கடமை? என்னைய மகாதியாய் விட்டு உன்பாத துஷீதத்திலே மேற்கொண்டு நேரிக் கின்ற அப்பெண்ணையும் அலங்கோலமாக்கி இவ்விராஜ்யத் தையுங் கெடுத்துவிடக் கூடிய இவ்வெண்ணமுனைக் கெப்படி யுண்டாயிற்று? ஏதோ கமலினியு மநிககாதல் கொண்டிருக்கிறாளென்று நினைத்தும் சக்ரவர் த்தியுக்கு சொன்னார்களே யென்று நினைத்தும் நீயுமீவ்வளவு வலுநீக்கியமாயிரு ப்பாயென்று நினைபாமலும் நான் விவாகத்திற்குச் சம்மதித்தேன். அதற்காக நீ இப்படிச் சொல்வது சரியா? அவ்விதமான தீர்மானத்தை விட்டு விடு விட்டதாக என்னிடம் உண்மையாகச் சொல். அப்படிச் சில்லா விட்டால் நீ புறப் பட்டுப் போவதற்கு முன் எங்களிருவார்களென உயிரினையும் வாங்கிவிட்டுச் சொல்.

வீரகேசரி:—எனம்மா அப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள்?

மங்கையர்க்கரசி:—வேறெப்படிச் சொல்லச் சொல்லுகிறாய்? உனக்குப் பின் நான்களிருவார்களும் உயிருடனிருப்போ மென்று கனவிலும் நினைவாதே.

வீரகேசரி:—சரிதான். சண்டையில் இயல்பாகவே இறக்கும்படி நேரிட் டால் அதற்கென் செய்வது?

மங்கையர்க்கரசி:—நமதாண்டவன் இருபையால் அப்படி பொன்றும் நேரி டாது. மிகுதி அப்படி நேரிட்டாலும் நேரிட்டும். அதற்காக உன்னைச் சண் னையிற் பின்வாங்கச் சொல்லவில்லை. ஆனால் நீயாக திரும்பிவாராமலிருக்கும் படியான வழியைத்தேடிக்கொள்வதாய் தீர்மானஞ்செய்திருக்கிறதாகச் சொன் னாயே. அத்தீர்மானத்தை விட்டுவிடு. இல்லாவிட்டால் எங்களிருவார்களு டைய பழியுமுன்னைச்சாரும்.

வீரகேசரி:—அப்படியே விட்டுவிட்டேன். தங்கள் சொல்ல எப்பொழுது மீறி நடத்தேன்? இப்பொழுது ஊக்கப்போகிறேன்? என்னுடையவையில் தன்பமனுடலிக்கின்றேன்.

(இன்னும் வரும்)

டி. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை.

ஆங்கிலமுந் தமிழும்.

(அள.ம் பக்கத்-தொடர்ச்சி.)

இப்பகைக்கெல்லார் தப்பிய நூல்கள் அச்சியற்றப்பெற்றும் அவற்றைப் படிப்பாழில்லாமற் போனதற்குக்காரணம் சிலவுள். அவை யாவன:- (1) இராஜாங்கத்தார் தமிழ்ப் பாஷைப் பிருத்திக்காதத் தனிலே வித்தியாசங்களை ஏற்படுத்தாமை. (2) இராஜபாஷை ஆங்கிலமாயிருத்தலால் அதனைப் படித்தவர்க்கு வேதன்ம் கிடைத்தல் போலத் தமிழை நன்குபடித்தவர்க்குக்கிடையாமை. (3) நீதித்தலங்களிற் பெரும்பாலும் வியவகாரம் ஆங்கிலத்தில் நடைபெறுதலால் நியாயவாதிகளாகிய வக்கீல்களும் ஆங்கிலத்தை மிகுதியாகக் கற்றுத் தமிழைக் கைவிடல். (4) இவ்வாறு ஆங்கிலம்படித்த பலர்க்கும் அவ்வாங்கிலத்திற் பற்றதிகமாகித் தமக்குரிய தமிழிற் பற்றுக்குறைதல் என்பனவாம். ஆகிலே கலாசாலைகளில் தமிழ் ஒரு இஷ்டமான பாடமாக ஏற்பட்டிருப்பினும், இதனை யெடுத்துக்கொண்டிருப்பவர் ஒரு சிலரேயாவர். இவர்க்கு ஒருசமயம் தம் தாய்மொழியைப் பின்பற்றி அன்புதோன்றினும், இதிலே அதிகப் பயிற்சியின்மையால் “சுதலுமெல்லிஷ்டமல்ல” என்றவண்ணம் பழைய தமிழ்நூல்கள் விஷம்பமாகத் தோன்றுகின்றன. அப்பொழுது அவர்கள் தமிழ்ப்பாஷை மிகக் கடினமானதென்றும், இதற்கேற்பட்டிருக்கும் புணர்ச்சி விதிகள் பயனற்றவைபென்றும்; இப்படிப்பட்ட சந்திரேயோடு கூடிய செப்புள் நூல்கள் தமிழில் மிக்கிருத்தலால், அவற்றை விட்டு இனிச் சந்திரேயர்க்காமல் தமிழ்வசன நூல் இயற்றவேண்டுமென்றும் கூறுகின்றார்கள். இவர்கள் பி. ஏ. பட்டம் பெறுவதற்கு குறைந்தது 15-வருஷம் படிக்கிறார்கள். இந்தப் பதினைந்து வருஷங்களில், முதலில் இரண்டொரு வருஷம் தமிழைமட்டுஞ் சிலர் ட. விளிருத்தும் சிலர் அ. விளிருத்தும் ஆரம்பித்துப் படித்து நாலெழுத்துச் சேர்க்கத் தெரிந்தபிறகு, இரண்டுமூன்று வருஷம் ஆங்கிலமுந் தமிழும் கலந்துபடிக்கிறார்கள் இவர்களில் அநேகருக்குத் தமிழ் நெடுங்கணக்கே தெரியாது. பின்னர் 10-வருஷம் பெரும்பாலும் ஆங்கிலமும், இடையிடையே சிறிது தமிழும் கற்கிறார்கள் ஒருநாளைக்கேற்பட்டிருக்கிற பள்ளிக்கூடமேதாம் கீழ்மணியில் இவர்கள் தமிழ் ௨-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-1056-1057-1058-1059-1060-1061-1062-1063-1064-1065-1066-1067-1068-1069-1070-1071-1072-1073-1074-1075-1076-1077-1078-1079-1080-1081-1082-1083-1084-1085-1086-1087-1088-1089-1090-1091-1092-1093-1094-1095-1096-1097-1098-1099-1100-1101-1102-1103-1104-1105-1106-1107-1108-1109-1110-1111-1112-1113-1114-1115-1116-1117-1118-1119-1120-1121-1122-1123-1124-1125-1126-1127-1128-1129-1130-1131-1132-1133-1134-1135-1136-1137-1138-1139-1140-1141-1142-1143-1144-1145-1146-1147-1148-1149-1150-1151-1152-1153-1154-1155-1156-1157-1158-1159-1160-1161-1162-1163-1164-1165-1166-1167-1168-1169-1170-1171-1172-1173-1174-1175-1176-1177-1178-1179-1180-1181-1182-1183-1184-1185-1186-1187-1188-1189-1190-1191-1192-1193-1194-1195-1196-1197-1198-1199-1200-1201-1202-1203-1204-1205-1206-1207-1208-1209-1210-1211-1212-1213-1214-1215-1216-1217-1218-1219-1220-1221-1222-1223-1224-1225-1226-1227-1228-1229-1230-1231-1232-1233-1234-1235-1236-1237-1238-1239-1240-1241-1242-1243-1244-1245-1246-1247-1248-1249-1250-1251-1252-1253-1254-1255-1256-1257-1258-1259-1260-1261-1262-1263-1264-1265-1266-1267-1268-1269-1270-1271-1272-1273-1274-1275-1276-1277-1278-1279-1280-1281-1282-1283-1284-1285-1286-1287-1288-1289-1290-1291-1292-1293-1294-1295-1296-1297-1298-1299-1300-1301-1302-1303-1304-1305-1306-1307-1308-1309-1310-1311-1312-1313-1314-1315-1316-1317-1318-1319-1320-1321-1322-1323-1324-1325-1326-1327-1328-1329-1330-1331-1332-1333-1334-1335-1336-1337-1338-1339-1340-1341-1342-1343-1344-1345-1346-1347-1348-1349-1350-1351-1352-1353-1354-1355-1356-1357-1358-1359-1360-1361-1362-1363-1364-1365-1366-1367-1368-1369-1370-1371-1372-1373-1374-1375-1376-1377-1378-1379-1380-1381-1382-1383-1384-1385-1386-1387-1388-1389-1390-1391-1392-1393-1394-1395-1396-1397-1398-1399-1400-1401-1402-1403-1404-1405-1406-1407-1408-1409-1410-1411-1412-1413-1414-1415-1416-1417-1418-1419-1420-1421-1422-1423-1424-1425-1426-1427-1428-1429-1430-1431-1432-1433-1434-1435-1436-1437-1438-1439-1440-1441-1442-1443-1444-1445-1446-1447-1448-1449-1450-1451-1452-1453-1454-1455-1456-1457-1458-1459-1460-1461-1462-1463-1464-1465-1466-1467-1468-1469-1470-1471-1472-1473-1474-1475-1476-1477-1478-1479-1480-1481-1482-1483-1484-1485-1486-1487-1488-1489-1490-1491-1492-1493-1494-1495-1496-1497-1498-1499-1500-1501-1502-1503-1504-1505-1506-1507-1508-1509-1510-1511-1512-1513-1514-1515-1516-1517-1518-1519-1520-1521-1522-1523-1524-1525-1526-1527-1528-1529-1530-1531-1532-1533-1534-1535-1536-1537-1538-1539-1540-1541-1542-1543-1544-1545-1546-1547-1548-1549-1550-1551-1552-1553-1554-1555-1556-1557-1558-1559-1560-1561-1562-1563-1564-1565-1566-1567-1568-1569-1570-1571-1572-1573-1574-1575-1576-1577-1578-1579-1580-1581-1582-1583-1584-1585-1586-1587-1588-1589-1590-1591-1592-1593-1594-1595-1596-1597-1598-1599-1600-1601-1602-1603-1604-1605-1606-1607-1608-1609-1610-1611-1612-1613-1614-1615-1616-1617-1618-1619-1620-1621-1622-1623-1624-1625-1626-1627-1628-1629-1630-1631-1632-1633-1634-1635-1636-1637-1638-1639-1640-1641-1642-1643-1644-1645-1646-1647-1648-1649-1650-1651-1652-1653-1654-1655-1656-1657-1658-1659-1660-1661-1662-1663-1664-1665-1666-1667-1668-1669-1670-1671-1672-1673-1674-1675-1676-1677-1678-1679-1680-1681-1682-1683-1684-1685-1686-1687-1688-1689-1690-1691-1692-1693-1694-1695-1696-1697-1698-1699-1700-1701-1702-1703-1704-1705-1706-1707-1708-1709-1710-1711-1712-1713-1714-1715-1716-1717-1718-1719-1720-1721-1722-1723-1724-1725-1726-1727-1728-1729-1730-1731-1732-1733-1734-1735-1736-1737-1738-1739-1740-1741-1742-1743-1744-1745-1746-1747-1748-1749-1750-1751-1752-1753-1754-1755-1756-1757-1758-1759-1760-1761-1762-1763-1764-1765-1766-1767-1768-1769-1770-1771-1772-1773-1774-1775-1776-1777-1778-1779-1780-1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800-1801-1802-1803-1804-1805-1806-1807-1808-1809-1810-1811-1812-1813-1814-1815-1816-1817-1818-1819-1820-1821-1822-1823-1824-1825-1826-1827-1828-1829-1830-1831-1832-1833-1834-1835-1836-1837-1838-1839-1840-1841-1842-1843-1844-1845-1846-1847-1848-1849-1850-1851-1852-1853-1854-1855-1856-1857-1858-1859-1860-1861-1862-1863-1864-1865-1866-1867-1868-1869-1870-1871-1872-1873-1874-1875-1876-1877-1878-1879-1880-1881-1882-1883-1884-1885-1886-1887-1888-1889-1890-1891-1892-1893-1894-1895-1896-1897-1898-1899-1900-1901-1902-1903-1904-1905-1906-1907-1908-1909-1910-1911-1912-1913-1914-1915-1916-1917-1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-251

இவ்வாறு இவர்கள் படித்தலால், சுற்றேறக்குறைப னானபங்கு ஆங்கிலத்திலும், ஒருபங்கு தமிழிலும் பயிற்சி பெறுகின்றார்கள். அதனால் இவர்களுக்கு ஆங்கிலம் இலகுவாகவும், தமிழ் கடினமாகவும் தோன்றுகின்றன. தமிழிற் சிறிததிகமாகவும் ஆங்கிலத்திற் குறைவாகவும், பயின்ற என்னைப்போன்றவர்கட்குத் தமிழ் இலகுவாகவும், ஆங்கிலம் கடினமாகவுந் தோன்றுகின்றன. ஆனால் நன்கு பயின்றுவர்களுக்கு இரண்டும் இலேசுதான். பாஷை பயிலுவதில் ஒவ்வொன்றிலும் சில வருத்தம் உண்டு. இதனால்லவா “தொடங்குங்காற் துன்பமா யின்பம் பயக்கும், மடங்கொன் றறிவதற்குங் கல்வி” என்று ஆன்றோர் கூறினார்? தமிழிற் சந்தியிலக்கணம் கடினமென்றால் ஆங்கிலத்தில் எழுத்துக் கூட்டுதலே கடினமாக்குகின்றது. தமிழ் படிக்கத்தொடங்கி யெழுத்துக்களை யறிந்தபயனுக்கு ‘பால்’ என்பதை யெழுத்துக்கூட்டச் சொல்லிக்கொடுத்தால், அப்பால் அதுபோன்ற கால், தூள் முதலியவற்றையும் ‘மாம்’ என்பதைச் சொல்லிக்கொடுத்தபிறகு அதுபோன்ற அரம், வரம் முதலியவற்றையும் இலகுவாக அறிந்துகொள்வான் ஆங்கிலம் சற்கத்தொடங்கி எழுத்துக்களை யறிந்தவனுக்கோ? ஒவ்வொரு சொல்லையும் எழுத்துக்கூட்டச் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும். உதாரணம்:—

But, put, me, knee, Be, Bee, See, Sea, எனவும் There, Their, are, Fare, Fair, எனவும் Sees, These, Hot, Taught, Our, Hour, Tower, Talk, Rock, new, knew, Out, Doubt, எனவும் Father, Rhosphons, Laugh, Often, Offer, எனவும் பலவாறு வேறுபட்டு வரும். பத்துப்பதினைந்து வருடம் ஆங்கிலம் பயின்றவரும் கூடச் சிலவார்த்தை யெழுத்துக்கூட்டத் தெரிபாமல் அகராதி பார்ப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இன்னும் இலக்கணத்தில் ஒருமை பன்மை முதலிய சில விஷயம் தமிழிற், இலகு உம். மனிதன் மனிதர்; போனான் போனார் எனவரும். ஆங்கிலத் திலே, man, men, Boy, Boys, City, Cities, Box, Boxes, Leaf, Leaves, Foot, Feet, Mouse, Mice, Child, Children, ஏதாபலவாறு வேறுபடும். இவ்வாறு வேறுபடுவன வெல்லாவற்றையும் ஆங்கிலம் பயில்பவர் ஆரம்பத்திலேயே உருப்போட்டு

வர்ப்பண்ணிப் பழகி விடுகிறதினாலே அவை அவர்களுக்கு இலகு வரகத் தோன் ரகின்றன. தமிழை அவ்வளவு சிரத்தையோடு படித்துப் பழகுவதில்லைபாதலால் இது அவர்களுக்கும் கடினமாகத் தோன்றுகின்றது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பிரசாரமாகும் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையின் நடை கடினமா யிருக்கின்ற தென்றும், அதனை யெல்லார்க்கும் விளங்கும்படியான எளிதான நடைகிற் பிரசரிக்கவேண்டுமென்றும், ஒருசாரார் கூறுகின்றனர். எல்லார்க்கும் விளங்குவதென்றால் அது அசாத்தியமான விஷயம். அரவி ரண்டு வசுஷம்: தமிழ் படித்தவர்கள் வர்த்தமானப் பத்திரிகை படித்துவிடே கடினமாகும்; அவர்கள் செந்தமிழ் வாப்படிப் படிக்க முடியும்? ஆங்கிலத்தை நாவிரண்டிவருஷம் தமிழ் படித்தவர்களுக்கு இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகள் பீடிக்க வியலாமற்போலும் அது கண்டு“ ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளெல்லாம் கடினமானவை” பென்று குறைகூறலாமா? தமிழில் இலக்கணப் பரிச்சயின்பிற் றிலக்கியமட்டுமேனும் நன்கு பயின்றவர்கள் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையைக் குறை கூறார். இது நிற்க.

இனி, இராமரத்தாங்கனி துள்ள தமிழ்ப் பள்ளிக்கூட நிலைமை பைப் பார்த்தால் அது மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கின்றது. முற்காலத்தில் தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர்கள்கூலம், அருள், தெய்வங்கொள்கை, மேன்மை, கலைபயில்தெளிவு, கட்டுரைவன்னு முதலிய இலக்கணங்களை யுடையரா யிருத்ததனாலே அரிச்சுவடி முதல் ஒவ்வொன்றுக்கும் காப்புக்கூறி அவற்றை முறையாகப்பயில் வித்தனர். இடைபே முன்சொன்ன காரணங்களால் பரிச்சித்தமுதற் ததனாலே ஊருர்க்கும் அத்தகைய ஆசிரியர் கிடைப்பது அரிதாயிற்று. ஆயினும் உலக வியலகாரத்திற்குத் தமிழ்க்கணக்கு வழக்குச் சிறிதேனும் வேண்டியிருத்ததனாலே அங்கத்துள்ளவர்களிற் சிறிது நன்கு படித்தவர்களைக்கொண்டு இராமரத்தார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிப்பிப்பாராயினர். இம்முறையில் நான்குக்கூடக் கள்ளி குறையவே, எண்கவடியும் நாலெழுத்துப்பேரும் படிக்கத்தெரிந்தவர்கள்கூட உபாத்தியாயராப்பிட்டுள்ளனர். இவர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்ததை ஒலைச்சுவடியிலெழுதிச்சொல்லிக் கொடுக்கவே பாடவ்களுந் உச்சரிப்பும் பிழைபட்டன. இலக்கம், எண்கவடி முதலிய

வற்றின் காப்பு வெண்பாக்களைக் கிராமாந்தரப்பள்ளிக்கூட விபாத்தி யாயர்கள் சொல்லிக் கொடுப்பதைக் கேட்டால் அவை வெண்பா என்று அறிபமுடியாதபடி பல வேறு பாடபேதங்களோடு கூடியிருக்கும். 'கண்ணன்முருகன் கணபதிபைக் கைதொழுதால், எண்ணி லகத மெல்லாம் வரும்' என்னும் இலக்கத்துக் காப்பு—'கண்ணன் முருகன் கணபதிபைக் கைதொழுதால் எண்ணியலக்கம் எல்லாம் வருமே.' எனவும், 'நெடுமொற்றிருமுருகா நித்தன் மதலாய், கொடு மாணியினையறுக்குங் குன்றே தடுமாறா, தென்முப் பதுவாயு மென் சித்தத் தேநிற்கப் பண்ணுத் தமனே. ிரிந்து' என்னும் எண்சுவடிக் காப்பு—'நெடுமால் திருமுருகா நித்தம்முதவாய், கொடுமா னினையறுக்குங் கொண்டே தடுமாறாமல் எண்ணெழுத்தும் முப்பதுவாயும் எழுத்துமேற் சித்தத்தே நிற்கப்பண்ணுத்தமனே பணிநெமாத்து' எனவும் பிறவாறும் வழங்குகின்றன. எண்சுவடிகளாய் பாடுகளின் உச்சரிப்பும் பலவகையாக மாறுபட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் இர ண்டொன்றை பெடுத்துக் காட்டுகின்றேன்:—ஒன்பதாம் வாயில் ஓரொன்பாடுவென்பான், பதிற்றுட்கொன்பான் றொண்ணுறு, நூற் றுக்கொன்பான் றெள்ளாயிரம் என்பன, முறையே ஓரொம்பா ஒம் பா, பயித்திக்கும்பா. தொனாறு, தூத்திக்கும்பா துலாயிரம் எனவும், பத்தாம்வாயில் பதிற்றுப்பத்துறாறு என்பது, பயித்திப் பயித்தி றாறு எனவும், பத்துறாறுபாப்பத்துப்பத்து ஓநீகாடி என்பது பத்துறாறுபாப்பத்துப் பத்தொருகோடி எனவும் வழங்குகின்றன. மேலும் அப்பள்ளிக்கூடங்கள் சிலவற்றில் எழுத்துக்கூட்டிப் படிச் சுத்தெரியுமுன்னமே ஆத்திருடி, கொன்றைவேசு, நன், நேழமுதகம், உலகேசி, வாக்குண்டாம் முதலியவை வரிசையாக நடக்கின்றன. அவற்றைப் பிள்ளைகள் படிக்கும்பொழுது கணனித்தால், பாடம் ஒன்றும், ஏட்டில் எழுதியிருப்பது ஒன்றும், அவர்கள் படிப்பது ஒன்றுமாயிருக்கும். இப்படிப் படித்து விட்டால் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பு வர் ஒளிபட்டதென்று எண்ணிப் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளை களை வீட்டில் நிறுத்திக்கொள்ளுவார்கள். முன்னே கூறியவாறு பட்டினத்து ஆங்கில கலாசாலைகளின் தமிழ்க்கல்வி யொருவிதமாக வும் சண்டிக்கூறியவாறு கிராமாந்தரத் தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களின் 'கல்வி யொருவிதமாகவும் அறிக்கப்பட்டதெ' தமிழ்பிவிருத்தி குறை

யிலே, மஹாமேஷாபாத்திராய சுவர்களைப்போன்ற பெரிபோர்கள் அச்சியற்றிய நூல்களைப் படிப்பாரிலராயினர்.

இவ்வாறு நம் தாய்மொழியாகிய தமிழ்மொழி தன்னை பாதிப்பாரின்றி வாடும்பொழுது தமிழ்நாடு செய்த தவப்பயனெனவும், பண்டைக்காலம் தன்மழி வளர்க்கத் பாண்டியரனைவரும் ஒருருக் கொண்டிருனெனவும் புலவர்கள் புகழும்படி யவதரித்த ஸ்ரீமான் பூண்டித்தொண்டிதேவரவர்கள் 12-வருஷங்கட்கு முன்னர் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தை ஸ்தாபித்தார்கள்.

அதனைச் சேர்ந்த சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலையில் மாணவர்களுக்கு அன்னவஸ்திரம் கொடுத்திப் படிப்பித்தலினாலே சிலர் தமிழை மஹாயாகக் கற்பாராயினர். அங்கேபடித்து அத்தமிழ்ச் சங்கப் பரிக்ஷைகளில் பெரியவர்கள் பலர் காலேஜுகளிலும், வைத்யஸ்காலங்களிலும், இவ்வாறு நாளிற் புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற தமிழ் வித்தியாசாலையிலும் தமிழாசிரியர்களுக்கின்றார்கள். அத்தமிழ்ச் சங்கம் ஏற்பட்டு ஆறேழாவருஷம் சென்றபிறகு மகிபாலன்பட்டி வித்துவான் ஸ்ரீ மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்களது கன்முயற்சியினாலே இச்சங்கமார்க்க ஸபையானது. நாட்டுக்கோட்டையார் நகர கிராமங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக ஏற்பட்டு, இறைவன் திருவருளாலும், சபைத்தலைவர், காரியதரிசிகள், அங்கத்தினர் முதலியவர்களின் விடாமுயற்சியினாலும் வளர்க்க இப்பொழுது ஐந்தாம் வருட பூர்த்தியைப்பெறுகின்றது. இகன்பின்னர்ப் பலவிடங்களிலும் கலாசாலை, ஸபை, புத்தகசாலை முதலியன ஏற்பட்டுவருதல் எல்லாரும் அறிந்தவிஷயம். திருவாவடுதுறை, யாதினத்திலும் இடையே சிலகாலம் குன்றியிருந்த தமிழியிருத்தி இப்பொழுது நடைபெறுகின்றது. இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாக நம் தமிழ்மொழிக்குப் புதியதோரதிருஷ்டம் இப் பாழுது வந்திருக்கின்றது. அகிலியாதெனில், நம் காலணிய அரசாங்கத்தாரும் தமிழை யாதரிக்கத் தொடங்கியிண்டு பரிக்ஷைகள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். ஆப்பரிக்ஷைகளுக்கு ஓரளவுள்ள ஆங்கிலமும் பாடமாக ஏற்படுத்தப் பெற்றிருக்கின்றது. அவற்றிற் தோறுதிறவர்களுக்குப் பட்டங்களும் சங்க வேதனமுங்கொடுக்கப்படும். மேலும் ஆங்கிலக் கலாசாலை

களிலும், காலேஜுகளிலும் அமர்ந்திருக்கும் தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்கும் முன்போலன்றி இப்பொழுது வேதனத்தை யுபர்த்தி யிருப்பதுமன்றி இனி, ஆங்கிலத்திற் பட்டம்பெற்ற ஆசிரியர்களுக்குச் சமமாகத் தமிழ்ப் பண்டிதர்களின் வேதனத்தை யுபர்த்துவதற்கும் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே “தமிழ்ப்படித்தவர்க்கு வரும்படி கிடையாது” என்று இதுகாறும் வழங்கிவந்த அபக்கியாதி இனி நின்றுபோம். அன்றியும், நம் அரசாங்கத்தார் இலக்கணக்கான ரூபாசெலவழித்துத் தமிழ்க்கோரகராதிசெய்து அச்சிடுவிக்கின்றார்கள். இவர்களுடன் தமிழாணவரும் ஒத்துழைப்பின் நம தமிழ் மொழி நானுக்குநாள் விருத்தியாகி மகோன்னத தசைய யடையுமென்பதற்குச் சூர்தேகமிலலை.

இனித்தமிழராகிய நாம் செய்யவேண்டியது யாதெனில், நம்முடைய ஸ்ரீர்களிலெல்லாம் வித்தியாசாலக னேற்படுத்தி; கூடியவரை யிற் தேர்ந்த உபாத்தியாயர்களைக் கொண்டு நேடுங்கணக்கு, இலக்கம், எண்சுவடி முதலியவற்றையும், மற்றைப்பாடங்களுக்கும் முறையாகப் படிப்பிக்கவேண்டும். இக்காலத்துப் பாடப்புத்தகங்கள் பல கிருப்பினும், ஆறுமுகாவலகவர்கள் பாலாடங்களை அவையெல்லாவற்றிலும் சிறந்தவை. ஒன்று முதல் நாலாவரையிலுமுள்ள அப்பாலாடங்கள் நான்கையும் கணக்குடன்சேர்த்து நான்குவருடத்திற் படிப்பிக்கலாம். இக்காலத்திற்கு ஆங்கிலம் அவசியம் வேண்டியிருத்தலால், நம் வித்தியாசாலகுகளில் அதனையும் ஒருபாடமாக வைத்துத் தினம் ஒருமணிநேரம் கற்பிக்கவேண்டும். இம்முறையெல்லாவிடங்களிலும் அனுஷ்டானத்திற்குவரின் கீழ்ப்படிப்புப் பலப்படும். இதற்குத் தடை சிலவு. அவையாவன;—சில ஸ்ரீகளில் கற்றறிந்த உபாத்தியாயர்களைத் தருவிக்குவதைத்தால் அங்கங்கே முன்னிருந்த உபாத்தியாயர்கள் தங்கள் பிழைப்புப் போய் விடுமென்றெண்ணி “இலக்கணப்பள்ளிக்கூடப்படிப்பு நம வீட்டுப்பிள்ளைகளுக்கு வேண்டியதில்லை. பிரலங்கம் பண்ணிக்கொண்டு கிரிபவர்களுக்கே அதுவேண்டும். அரிச்சுவடி முதலியனபடித்தற்கு இலக்கணப்பள்ளிக்கூடப் படிப்புத் தோதுப்படாது” என்று ஊரி ஊர்வர்களுக்குப் போதிப்பார்கள்.

[இன்னும் வரும்]

அ. கோபாலையர்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சம்பந்தர்

அப்பர்

கந்தர்

மாணிக்கவாசகர்

மதுரையில் ஆனந்தவருஷம் கடைபெறும்

ஆவணிமூல உற்சவ தமிழ் வேதபார்வாயணப் பத்திரிகை.

—(*)—

நூல்வர் தமிழ் வேத முகிமை.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்.

புனலி வேட்டைநீர் செல்லெனச் செல்லுமே புத்தனார் தலை நத்தெனத் தத்துமே
தனலி வேட்டைப் பச்சென் நிருக்குமே கதவு மாமறைக் காட்டி லடைக்குமே
புனலி வரண்பனை பெண்பனை யாகுமே பழையவென்பு பொற்பாவையதாகுமே
திருவ ராலிடம் தீரெனத் திருமே கிறத்த சம்பந்தர் செத்தமிழ்ப் பாடலே.

அப்பர் சுவாமிகள்.

தலைகொ ணஞ்சமு தாக விளையுமே தழலி னீறு தாகம தாகுமே.
கொலைசெ யாவின குளிக்து பணியுமே கூர ராலிடம் தீரெனத் திருமே
தலைகொள் வேத வணப்பதி தன்னுனே கதவு யின்னெ கடுகத் திறக்குமே
அவசர்தான் வாரியிற் கல்லுமி தக்குமே அப்பர் போற்று மருத்தமிழ்ப் பாடலே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

வெங்க ஶாவுண்ட பிள்ளையை கங்குமே வெள்ளை வாரண மீதி லிருத்தமே
மஞ்சை பாகரைத் தூது நடத்துமே மருவி யாறு வழிவிடச் செய்யுமே
செங்க வாணது தங்கம் தரிக்குமே திகழு மாற்றிட்ட செம்பொ னனிகளுமே
துங்க வரம்பரி சேரற்கு கங்குமே துலங்கு காவலூர்ச் சுந்தரர் பாடலே.

மாணிக்காபாசக சுவாமிகள்.

பெருநூல் வையை தனையழைப் பிக்குமே பிரான் பி ம்படி பெற்றிடச் செய்யுமே
கரியெ லாம்பரி யாக நடத்துமே நூழி மூகை தனைப்பேச விக்குமே,
பரிவீற் பீட்டுக்கு மண்சமப் பிக்குமே பரம னேடுமூ திக்கொளப் பண்ணுமே
வருகும் புத்தரை வானினில் வெல்லுமே வாசக ஶூர் வழங்கிய பாடலே.

சிவநேய மிக்க செவ வாடளே!

பூர்வ புண்ணியத்தால் நாம் வசிக்கும் ஒப்பற்றபெருமைபெற்ற
மதுரைமாநகரமாகிய திருவூலையி் கீழ்த்திரத்தில் முக்கியமாக
நிகழும் சித்திரை, ஆவணி, உற்சவகாலங்களில் தமிழ் வேதமாகிய
தேவார பாராயணஞ்செட்பவர்களைத் தருவித்து இராக்காலங்களில்
சாகஷாத் பூரீ மீனாஷி சுந்தரேசுவர் திருவிதி உலாக்கொண்டரு
ளும்பொழுது, ஶை தமிழ் வேதபாராயணஞ் செய்கிக்க வேண்டு
மென்று சில பெரியோர்கள் விரும்பிய வண்ணம் நிகழும் ஆவணி
உற்சவமுதல் நடத்த உத்தேசித்திருக்கிறோம்

ஆவணி உற்சவத்துக்கு தூ. 150-க்கு குறையாமல் செல்லக்கூடி
பதார்பிருக்கிறது

தமிழின் பெருமையையும் தமிழ் வேதங்கேட்டு இறைவன்
இஷ்டசித்திகளை அருள்கின்றாரென்பதையும், மேலேகண்ட அற்புத
விளக்கச் செய்யுள்களாலும், நால்வர் சரித்திர ஆராய்ச்சியாலும்,
அறிந்திருப்பீர்கள். ஆகையால் உத்தம சிவபுண்ணிபங்களுள் முதன்
மையான இக்கைக்காய்த்தை தங்கள் தங்களாலியன்ற பொருளுதவி
செய்து ஆதரிப்பீர்களென்று நம்புகிறோம்.

இங்ஙனம் தங்களுள்புள்ள

மு. ரா, கந்தசாயிக் கவிராயர், மதுரை.

அ. சண்முகம்பிள்ளை, சோழவந்தான்.

சு. சிதம்பர ஓதுவார், மதுரை.

அ. முத்துசாயி பிள்ளை, மதுரை.

உ.
சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகீகம்

மூலமும் பொழிப்புரையும்.

சைவசித்தார்த சாத்திரம் பதினான்கனுள் ஒன்றும், சிவஞான போதத்துக்கு வழி நூலாக ஸ்ரீ அருணந்திசிவாசாரியர் திருவாய் மலர்தருளியதும் ஆகிய சிவஞானசித்தியார் சுபகீகத்துக்கு "நீரு வாவடுதுறை" ஆதினத்துச் சைவப்பிரசாரகாரியை துத்துக்குடி ஸ்ரீ பெ. முத்தையபிள்ளையவர்கள், ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள் உரையைத் தழுவி விரித்து விளக்கி வ்யமுத்ய உரைப்புத்தகம் ஒன்று, இப்பொழுது செவ்வையாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. இவ்வுரை, முன்னையுரையாசிரியர் பலர் அரிதின் விளக்கிய கருத்துக்களையும், வேறுசில விசேடங்களுக்கும் பரீவரும் எளிதினுணர்ந்து கொள்ளுதற்கு மிகஉபயோகமாகும்.

ஒவ்வொரு செய்யுட்கும் தனித்தனி அவதாரிகையும், கொண் டுகுட்டும், பொழிப்புரையும், விசேடக்குறிப்பும் இதன்கண் உள்ளன. சைவசம்பந்தமான பல ஆசங்கங்கள்கு இரு இதன்கண், செவ்வையாகச் சமாதானங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. விஷய அக்ராதி முதலியவை விளக்கமாக முன்னர்ச் சேர்க்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

இப்புத்தகம் நயமான கிளேஸ் கடிதத்தில் டி.ம்மி எட்டுப் பக்கங்கொண்ட 45 பாகத்தில் அச்சிட்டு உயர்ந்த காலிகோபயிண்டு செய்பப் பெற்றிருக்கிறது. யாவரும் எளிதில் வாங்கிப்படித்தற் பொருட்டுப் புத்தகம் ஒன்றுக்கு ரூ. 1—8—0 ஆகவிலை யேற்படுத்தி யிருக்கிறது. தபாற்கவி வேறு வேண்டுமோர் அடியிற்சண்டைச் சூனிடத்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1. பெ. முத்தையபிள்ளை,

திருவாவடுதுறை யாதினச் சைவப்பிரசாரகர்,

பங்களாத்தெரு: மேலூர், துத்துக்குடி.

2. மாணேஜர், கிவேகபாது அச்சியத்திரசாலை, மதுரை

இங்ஙனம்

எஸ். குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

சமரசராக் கொத்து.

ஐரோப்பிய பத்திரிகை விநாதி ஐரோப்பியர்களுக்குள் பத்திரிகை விநாதி ஒரு பெரிய வர்த்தமாய் விட்டது. மற்ற வியாபாரங்களுக்காக எப்படி லிமிடெட் கம்பெனிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு வியாபாரங்கள் நடக்கின்றனவோ, அப்படியே பத்திரிகைகளுக்கும் பெரியலிமிடெட் கம்பெனிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இல்லவ்விடெட் லண்டன் டிப்யூஸ் அன் ஸ்கெட்ச்கம் பென்ரி லிமிடெட் என்னும் பிரசித்திபெற்ற கம்பெனியார் சென்ற 1913-ம் ஆண்டில் மட்டும் 400,000வுன், அதாவது ஆயுலகம் ரூபாய் ஐடி பத்திரி ஐண்ட்ரெய்லில் லாபம் அடைந்திருக்கிறார்கள். தமிழ் பத்திரிகைகளைப் பற்றி நாம் சொல்லத்தேவையிலலை. பிழைத்திருப்பதே பெருந்தலாபமாக விருக்கிறது.

நீருண்ணை மிருகங்கள்:—ஹாபியன் தீவென ஒரு தீவு இருக்கின்றது. அதில் வசிக்கும் ஆடுமாடு குதிரை முதலியன எப்போதும் தண்ணீர்க்குடிப்பதில் லேபாம். அங்கு மலைச்சார்புரளிலுள்ள ஒருவகைப்புல்லே அவற்றிற்கு ஆகா சமாம். அப்பில் அவற்றிற்கு நீரும் ஆகாருமாக உபயோகப்படுகின்றதாம்.

பார்ப்போர் பிரம்மிககத்தகிக பெரும் புத்தகம்:—சைனாவிலுள்ள வைத்ய சங்கத்தார் தற்போது ஒரு புத்தகம் தயார்செய்திருக்கின்றார்களாம். அதன் தீரம் 7-அடியும் அகலம் 3½அடியுமாக விருப்பதுடன் அப்புத்தகத்தின் நிறை 1203 ராத்தவென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

வைரங்களைப் பரிசுத்திக்க:—வைரக்கல் கல்லகல்லா என்பதையறிய பின் லுருமாறு செய்ய வேண்டும். வெள்ளைக் காகிதத்தில் மையினால் ஒரு பொட்டு வைத்து அந்தப் பொட்டின்மேல் வைரக்கல்லை வைத்து அந்தக் கல்வழியாகப் ஸார்க்கையில் ஒரே ஒரு பொட்டுத் தெரிந்தால் சுத்தமான வைரமென்று தெரிந்து கொள்ளலாம். சுத்தமற்ற வைரமானால் அநேக பொட்டுகள் தெரியும். அல்லது அந்தப் பொட்டுப் பார்த்து தெரியும்.

ஏர்ல் ஆப் காலிடனூக்குச் சொந்தமான ஹால்பீன் என்பவரால் செய்யப் பட்ட தாம்ஸ் காரம்வெலின் உருவப் படத்தை லண்டன் வியாபாரி ட்யூருவர் 80000 பவுண்டு கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்.

சிகு மாணாக்கி குறைந்த வரி:—பிழலிலாண்டு தேசத்திலுள்ள டண்டி என்னு ழுரில் 60000 டேர் வசிக்கின்றனர். அங்கு 6 வருஷங்கட்கு முன் 100-க்கு 6 சிகுகன் மாண மடைந்து வந்தன. இப்போது 100-க்கு 4-மாண மடைகின்றன. இதற்குக் காரணம் சிகுகளை வளர்க்கத் தாயார்களைப் பழக்கும் பாடசாலைகள் பூவு அங்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றமையே யும்.

உடைகட்காகப் பெருந்தொகை சேலுவழிப்போர்:—அமெரிக்கா சிகு தாக்கோவில் வசிக்கும் அநேக சோட்டிகள் தம்முடைகளுக்கு மாத்திரம் தனித் தனி வருஷத்தில் 15000 பவுண்டுகள் செலவழிக்கின்றனாம்.

பத்திராதிபர்.

தவிர, சிவப்பாயும் தடிப்பாயுமிருக்கும் சந்தகளைத்தவிர, வேறுபலதீபமான மெல்லியகுழாய்களும் மெதுசரீரத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. சுத்தமான இரத்தத்தை இருதயத்திலிருந்து சரீரம்முழுவதும் கொண்டுபோவதற்கும், சரீரம் முழுவதும் பரவிக்கொண்டிருக்கிற அசுத்தமான இரத்தத்தை இருதயத்திற்குக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கும் இந்தமெல்லிய குழாய்கள் பயன்படுகின்றன. இருதயம் என்பது மார்பின் நடுவில் தாமரை முகையைப்போலமேற்புறம் விரிந்தும், கீழ்ப்புறம் குவிந்தும் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு அருமையான அவயவமாகும். இந்த இருதயம் தேகத்திலுள்ள மற்றவறுப்புகளைக் காட்டிலும்,— மூளை ஒன்றைத் தவிர,— மிகுதட்பமுடையதாகையால், நன்றாய்ப் பாதுகாக்கப்படுகிறபொருட்டு ஒரு மெல்லிய சவ்வுப்பைக்குள் இது வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இருதயத்தின் மேற்புறமிரண்டும் கீழ்புறமிரண்டுமாக என்னு அறைகள் இருக்கின்றன. இவ்வறைகள் தாமே மூடிக்கொள்ளுவதும் திறந்துகொள்ளுவதுமாக எப்போதுமிருந்து கொண்டிருக்கும். இருதயத்தின் இடப்புறத்தில் சுத்தமான நெய்திரத்தமும், வலப்புறத்தில் அசுத்தமான கரிய இரத்தமாயிருக்கும் இருதயத்தின் இடப்பக்கத்திலிருந்து ஒரு பெரிய நாடி உற்பத்தியாகி மேல்வோக்கிக்கென்று பிறகு இடதுபுறமாகவே வளைந்து முள்ளத்தண்டு ஓரமாய்ப்போய அகிருந்து இரண்டாய்ப்பிரிந்து இரண்டுகொள்களுக்கும் போகிறது. இருதயத்திலிருந்து சரீரம் முழுவதும் பரவுகின்ற சுத்தமான இரத்தம் இந்தநாடி வழியாகப் போய்த்தான் பிறகு மற்றநாடிகளில் பரவிய செல்லும். இருதயத்திலிருந்து ஒரு முறை வெளியேயென்ற சுத்த இரத்தம் மறுபடியும் இருதயத்திற்குள்வந்துசேர்ந்துவிடாமல் தடுப்பதற்காகசெறுகபாடங்கள் இருதயத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக்கபாடங்கள் இருதயத்திலிருந்து இரத்தம்வெளியே செல்லுகிறபோது தாமே திறந்துக்கொள்ளும், பிறகு தாமேமூடிக்கொள்ளும். இருதயத்தின் வலப்புறத்தின் ஒரு பெரிய நாடி உற்பத்தியாகி துரையீரலுக்குப் போகிறது. துரையீரல் என்பது மார்பிற்குக்கீழே வயிற்றின் வலதுபுறமாக இருக்கும் ஒரு உறுப்பாகும். இது இருதயத்தைக் கௌவிக் கொண்டிருக்கும். துரையீரலின் வெளிப்புறம் உப்பலாயும், உப்புறம் குடைவாய் மிருக்கும். துரையீரலில் சுமார் 50 ஸ்சம் காற்றுக்குழாய்கள் இருக்கின்றன. இந்த அவயவத்தின் வலப்புறம்மூன்று பகுப்பாயும், இடப்புறம் இரண்டுபகுப்பாயுமிருக்கும். துரையீரலானது கரிய சிவப்புநிறமுள்ளதாயும், மற்ற உறுப்புகளைவிட அதிகநிறையுள்ளதாயுமிருக்கிறது. சுவாசக்குழாய்களும் இரத்தநாடிகளும் இந்த துரையீரலுக்குள் வந்து சம்பந்தப்பட்டிருக்கும். இரைப் பையில் விழும் ஆகாரத்தை ஜீரணமாக்கித் சுத்த இரத்தமாக அன்ன இரத்தத்தை மாற்றித் தேகத்தைப்போஷிப்பது இந்த துரையீரலேயாகும். இருதயத்தின் வலப்புறத்திலிருந்து துரையீரலுக்குப்போகும் நாடியானது தேகத்திலுள்ள அசுத்த இரத்தத்தை இருதயத்திற்குக் கொண்டுவந்துசேர்க்கும். இனி, நம்முடையவயிறு இரண்டுதுவாரங்களையுடைய

ஒரு பெரியதோற்பையினைப்போலிருக்கிறது ஆகாரத்தைஉண்ணுவாங்கிக்கொள்ளுவதற்கு ஒரு துவாரம் உபயோகப்படுகிறது உட்கொள்ளப்பட்ட ஆகாரத்தில் சத்து நீக்கலாக மீதமான உபயோகமற்ற கழிவுப் பொருள்களை வெளியே கொண்டு போவதற்கு மற்றொரு துவாரம் உபயோகப்படுகிறது. இவைகளைத்தவிர சிறுகுடல் பெருங்குடல் முதலியவைகளும், வயிற்றில் அமைந்திருக்கின்றன. மூளை என்பது நினைப்பதற்கும் அறிவதற்கும் சாதகமாய் தலையினை அமைத்திருக்கும் ஒரு அற்புதக் கருவியாகும். பிணதங்குபோல் வருவழிப்பாயுயிருக்கும், சரீரத்திலுள்ள எல்லா உறுப்புகளுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமுண்டு இரத்தம் என்பது சிவந்தகிறமான ஒரு திராவகப்பதார்த்தம். இதுவே தேகத்திற்கு வளர்ச்சியையும் பலத்தையும் சரீர உறுப்புகளுக்குப் புதியகிளர்ச்சியையும் கொடுக்கிறது. சுத்தமான இரத்தஒட்டமே தேகத்திற்கு மீதுமினுப்பையும் அழகையும் கொடுப்பதாகும். சரீரம் அழிவுறாமல் நீடித்த நான் நிலைநிற்பதற்கு இந்த இரத்தமே முக்கியமானது. தவிர சுத்தமான இரத்த ஒட்டம் சரீரத்திற்கு அழகைக்கொடுப்பது போலவே, அழகிய சரீரத்தைக் கண்டவியக்கும்படியும், அழகிய பெண்களைக் கண்டபோது அவர்களையிச்சிக்கும் படியும் மனிதனைச்செய்கிறது. அதிகம்சொல்லுவானேன்? சுத்தமான இரத்தஒட்டத்தினால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் பேரழகம், சுத்தமான இரத்த ஒட்டத்தினால் ஆண்மக்களுக்கு உண்டாகும் ஆண்மைத்தன்மையும், காம இச்சையை உற்பத்திசெய்வதற்குக் காரணமாகின்றன என்று மீண்டும் நான் காத்திமதியையேடுக்கிக்கூறினேன்.

"வைத்தியரே! சரீர அமைப்பைப்பற்றி நீர் கூறியவைகளை நான் அங்கீகரிக்கிறேன். ஆனால் சிற்சிலவிஷயங்கள் எனக்குப்பெரும் ஆசுக்கைகளை விளைவிக்கின்றன. இரத்தஒட்டமும், சுகசரீரமும், வாலிப்பருவமுமேகாமவிச்சையை உண்டாக்குகின்றன வென்றும், அந்த இச்சையே 'காதல்' எனப்பெயர்பெறும் என்றும் காமகொள்ளுவோமானால், அவையெல்லாம் நீங்கும்போது காதலும்நீங்கவேண்டுமே? 'காதல் என்பது ஒருபுருஷன் ஒரோஸ்திரீயினிடத்தில் ஈக்காலமும் ஒரேதன்மையாகப் பாராட்டும் உண்மையானஉள்ளன்பாகும்' என்று நீர் முதலிற்கூறினீரே? அதற்கும் இதற்கும் மாறுபாடு காணப்படுகிறதே? ஆதலால் அழகு, யௌவனம். சுகமானசரீரம், ஆகிய இவை யெல்லாம், உண்டான காதலை மேலும் மேலும் பஸ்படுத்துவதற்கு உபகரணங்களாக இருக்கக்கூடுமே தவிர, இவையே கோரிற் காதலைஉண்டாக்காவென்பதும், காதலை

சொடுப்பதும் காதுலைப்பதுவதுமானவஸ்து வேறொன்று இவற்றிலும்வேறும் இருக்க வேண்டுமென்பதும் உடங்கு வினங்கவில்லையா ? ” என்றுகாத்திமதி கேட்டாள்.

“ கண்மணி ! நீ கேட்கும் கேள்வி எனக்கு வினங்கவில்லையே ? வேறொரு வஸ்து இருப்பதாகவும் எனக்குத் தெரியவில்லை ” என்று நான் பதில் அளித்தேன்.

“ வைத்தியரே ! சரீர அமைப்பைப்பற்றி மிகவிரிவாகக் கூறினீரே ? அவ் வளவுசிறந்த சரீரம் எவ்விதம் உண்டாயிற்று ? நீர் சொன்ன எலும்புதோல் நரம்பாபிய சத்ததாதுக்களும் தாமே ஒன்றுசேர்ந்து சரீரமாயிற்று ? அல்லது அவைகளை எல்லாம்ஒன்றுச்சேர்த்து, கட்டிடவேலைக்காரன் கல் சுண்ணாம்புமுதலியவைகளைக்கொண்டு ஒரு மரவிவகையகிரீமாணம் செய்வதுபோல், ஒருவர் இச்சரீரத்தை உண்டாக்கினாரா ? ” என்று காத்திமதி என்னை கோக்கி வினவினாள்.

“ சத்ததாதுக்களும் பிருதிவி, அம்பு, தேயு, வாயு, என்னும் நான்கு பூதங்களின் திரிபேயாதலாலும், ஆகவே இந்த நான்கு பூதங்களின் கூட்டுறவே இச்சரீரம் என்று சொல்லுவது இழுக்காகாதாதலாலும் சரீரம் தானேஉண்டானது தான். இச்சரீரத்தை ஒருவர் சிருஷ்டித்தார் என்று நம்புவதற்கு இடமில்லை ” என்று நான் மறுமொழி பகர்ந்தேன்.

“ நண்பரே ! கல்லதருக்கட்டும்; சரீர உறுப்புகள் தாமேஇயங்குகின்றனவா ? அல்லது சரீரத்திற்குள்ளிருந்து கொண்டு ஒரு வஸ்து அவைகளை இயக்குகின்றனவா ? ” என்று காத்திமதி மீண்டும் வினவினாள்.

“ சரீர உறுப்புகள் தாமே இயங்குகின்றன. அவைகளை வேறொரு வஸ்து இயக்குகிறதென்பது பொருத்தது என்று நான் பதில் கூறினேன்.

“ நண்பரே ! அறிவுற்ற சுடப்பொருளான நிலமும், நீரும், கெருப்பும், காற்றும் தாமாவே ஒன்றுசேர்ந்துஎலும்பு, தோல், நரம்பாபிய எழு தாதுக்களாகத் திரிந்தன வென்றும், அவற்றின் சேர்க்கையே உடம்பு என்றும் தாம் கூறியதையுத்திக்கும் அனுபவத்திற்கும் பொருத்தியதாக இல்லை. இந்த சத்ததாதுக்

கன்ற சலுகை சரீரத்தின் உறுப்புகள்தாமே இயங்குகின்றனவென்று நீர் கூறுவது, அதைவிடப் பொருத்த மந்ததாக இருக்கின்றது. சுடப்பொருள்களின் சேர்க்கையில் அறிவு நிகழுமா? ஒருக்கால் நிகழுமென்றே வைத்துக் கொண்ட போதிலும், அறிவது அறிவுடையபொருளாயிருக்கவேண்டுமேயென அறிவற்ற சுடப்பொருளாக இருக்க முடியாது” என்று காந்திமதி சொன்னான்.

“அப்படியானால் உன்னுடைய கொள்கை என்ன?” என்று நான் இடைமறித்துக்கேட்டேன்.

“சரீரத்திற்குள்ளேயே சரீரத்திற்கு வேராய், ஆன்மா என்று சொல்லப்படும் சேதன அறிவுப்பொருள் ஒன்று இருக்கிறது அது இச்சைஞானம், கிரியை என்னும் மூன்றுகுணங்களையும் இயல்பாக வுடையது. சரீரத்திற்குள்ளிருக்கும் அந்த ஆன்மா ஒரு காரியத்தைச் செய்ய விரும்பினால் சரீர உறுப்புகள் அக்காரியத்தைச் செய்கின்றன. ஆன்மா அறிய விரும்பினால் அறிகிறது. இப்படியே ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் ஆன்மாவினாலே சரீரத்தில் நிகழ்கின்றது. சரீரமரகியப்பரத்தை ஆன்மாவாகியஜாவலித்தைக்காரன் தன்னுடைய இச்சையாகிய கயிற்றினுட்கட்டி ஆட்டுகின்றான் என்பதேஆன்றோருடைய கொள்கையாகும். இது பற்றியே ‘ஆசைக்கயிற்றிலாடும் பம்பரம்’ என்று நமதுமுன்னோர்கள் கூறினார்கள். ஆதலால் நீர் சொன்னது பொருத்த மந்ததாய் எனக்குத் தோன்றுகிறது” என்று காந்திமதி உரைத்தான்.

“நீ எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லு. கடவுள் ஒருவர் உண்டென்பதையும், ஆன்மா ஒன்று உண்டென்பதையும் இதுவரையில் நான் நம்பவில்லை; இனியும் கம்பேன்” என்று நான் கூறினேன்.

“விவத்தியசே ! இருக்கட்டும்; இவ்விஷயங்களைக்குறித்து மற்றொரு சமயம் உம்மிடம் விளிவாகப் பேசி, உம்மை கம்பும்பிடி செய்கிறேன்” என்று காந்திமதி சபதம் செய்தான்.

சிறிது நேரங்கழித்து நானும் காந்திமதியும் தோப்பிலிருந்து நீங்கி மாளிகைக்குள் சென்றோம்.